

KB 13

A MAGYAR
LABDARUGÓK SZÖVETSÉGE
1918. ÉVI

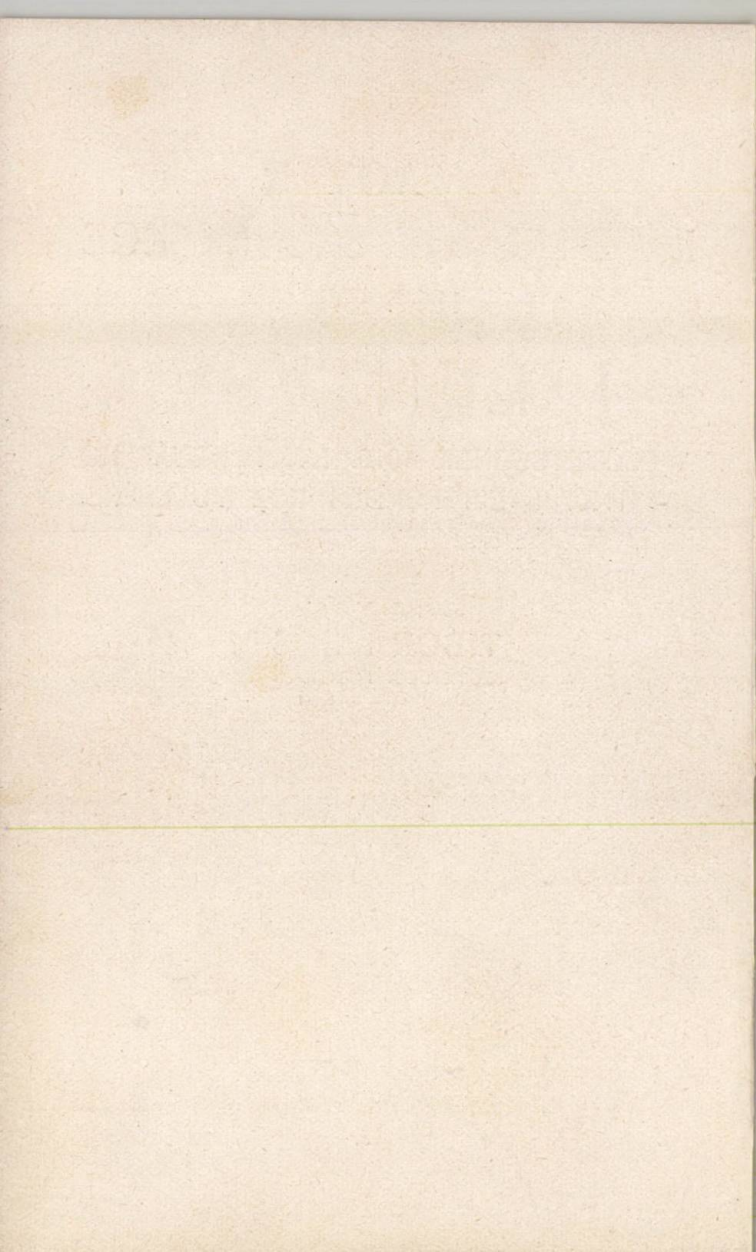
JELENTÉSE

A SZÖVETSÉGNEK 1919. ÉVI FEBRUÁR HÓ
22-IKI XVIII. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

SZERKESZTETTE
TIBOR LAJOS
SZÖVETSEGI FŐTITKÁR.

BUDAPEST,
IFJ. KELLNER ERNŐ KÖNYVNYOMDÁJA.
1919.

Kárpáti Béla úrnak,

a M. L. Sz. tiszteletbeli tagjának

igaz nagyrabecsülése jeléül

Eötvös László

Bpest, 1919. február 22-én.

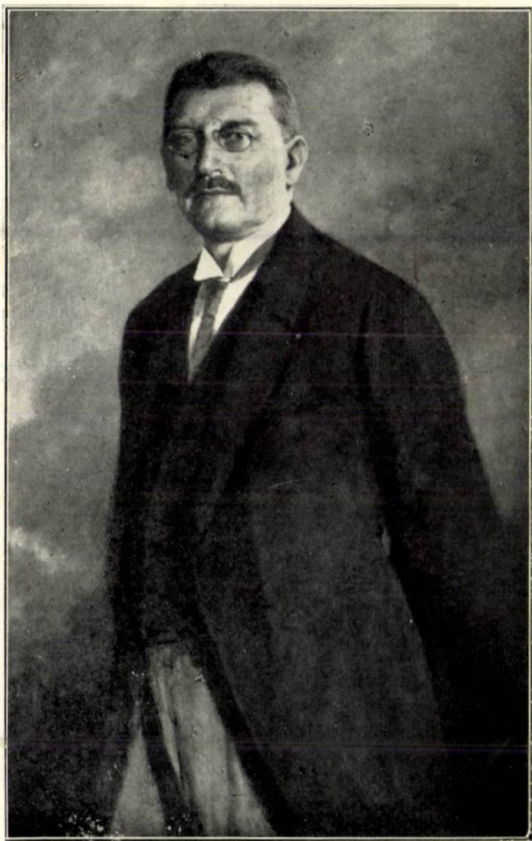
For the purpose of the work

the following is a list of the

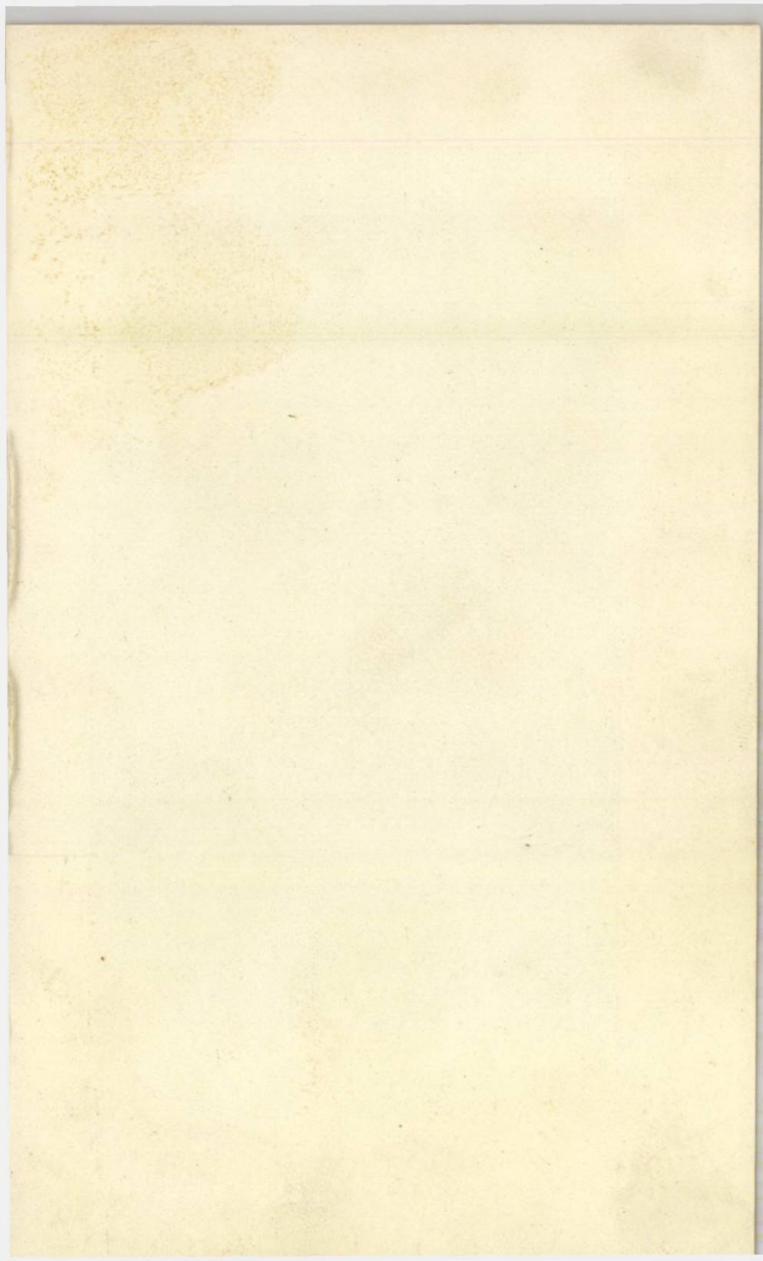
names of the persons who

have been engaged in the

work of the committee

KÁRPÁTI BÉLA.

A Magyar Labdarugók Szövetsége tiszttikara:

Elnök : Dr. Füzessey Zoltán.

Társelnök : Oprée Rezső MTK, a második
társelnöki tisztség betöltetlen.

Alelnökök : Biró Dezső MTE, Dr. Csányi József
33 FC, Fischer Mór Törekvés, Havas Lajos
BAK, Herendi Artur PAFCs, Zsoldos Károly
OTE.

Vidéki alelnökök : Mohácsy Lajos Kecskeméti
AC, Jakoby Arnold Temesvári Kinizsi.

Főtítkár : Tibor Lajos Törekvés.

Titkár : Sebők Ármin ILSz.

Pénztáros : Minder Frigyes BTC.

Ellenőr : Dr. Benedek Szabolcs OTE.

Ügyész : Dr. Láday Győző URAK.

Háznagy : Herczog Ede.

Könyvtáros : Dr. Buocz Gyula MTK.

Számvizsgálók : Csegedy Béla BTC, Schissler
József ILSz.

Szövetségi kapitány : Fehéry Ákos.

Tanácstagok :

Almássy Elemér NSC	Horváth Gyula Szom-
Baubach Albert UTE	bathelyi SE
Békés(Friedman) Mór 10	Kiss Sándor Vasas
TTC	Kovács házy Vilmos BSE
Biach Ödön ELAC	Krausz Jenő KAC
5 Fiedler Konrád 33 FC	Lefkovics Sándor NTC
Dr. Fodor Henrik MTK	Löwenrosen Károly
Frischer Károly MTK	Törekvés
Frigyessy Sándor Glo- 15	Malaky Mihály FTC
bus TE	Mayer Béla KAC

Matkovics Aladár ETC	30 Sternfeld Jakab BAK
Nagy Árpád Béla BTC	Strasser József VAC
Papp Dénes Szolnoki MÁV	Szabó Jenő Előre TK
20 Pártos Gyula Törekvés	Szabó Lajos UMTE
Pender K. Farkas RAFC	Szalay Sándor
Peske Ágoston UTSE	Testvériség
Preiszmann Lajos MTK	35 Szamek Zsigmond
Reichardt Ottó MAFC	III. ker. TVE
25 Reiner Sándor Vasas	Szieberth Imre MÁV
Reiprich Antal	Gépgyári SK
Testvériség	Tóth István III. ker. TVE
Dr. Rohonyi Ede NSC	Vargay Sándor ATE
Salgó Jenő UTE	Dr. Veress Imre MAC
Schmidt Gyula BKVT	40 Weiser Sándor MFC

Pót-tanácstagok :

Nagy Béla 33 FC	Schwarcz Adolf NTC
Boronkay Gábor MAC	Steiner József JSC
Renner Ferenc Előre TK	Paulik József Zuglói TSC
Kalmár Sándor	10 Cserjessy Károly RAFC
Megyeri SC	Tarján Ödön KAOE
5 Rosenfeld Sándor	Oderszky Béla III. ker. TVE
TTC	
Novák Béla Főv. T. Kör	Gunesch Antal FIAK
	Melczner Endre OFK

Felebbezési tanácstagok :

Elnök : Oprée Rezső.

Almássy Elemér	Pender K. Farkas
Frischer Károly	Reichardt Ottó
Kiss Sándor	Szabó Jenő
Kovács házy Vilmos	10 Szamek Zsigmond
5 Matkovits Aladár	Szieberth Imre
Nagy Árpád Béla	Dr. Veress Imre

Póttagok:

Békés Mór	Sternfeld Jakab
Reiprich Antal	Salgó Jenő
Mayer Béla	Szabó Lajos
Vargay Sándor	10 Biach Ö. Oszkár
5 Fiedler Konrád	Strasser József
Malaky Mihály	Weiser Sándor

Bizottságok:

Intéző bizottság: *Elnök:* Dr. Csányi József. *Tagok:*
Dr. Fodor Henrik, Reiner Sándor, Salgó Jenő,
Schmidt Gyula, Sternfeld Jakab, Szabó Lajos,
Tóth István.

Gazdasági bizottság: *Elnök:* Biró Dezső. *Tagok:*
Almássy Elemér, Biach Ö. Oszkár, Nagy Árpád
Béla, Pender K. Farkas, Sternfeld Jakab,
Szabó Jenő.

Központi vidéki bizottság: *Elnök:* Herendi Artur.
Tagok: Békés Mór, Csegedy Béla, Dr. Földes
János, Frischer Károly, Gerő Ferenc, Horváth
Gyula, Vargay Sándor, Vértes Imre.

Játékfegyelmet ellenőrző bizottság: *Elnök:* Biró
Dezső. *Tagok:* Baubach Albert, Dr. Benedek
Szabolcs, Dr. Buócz Gyula, Fiedler Konrád,
Mayer Béla, Dr. Rohonyi Ede, Szalay Sándor,
Szamek Zsigmond.

Válogató bizottság: *Elnök:* Oprée Rezső. *Tagok:*
Fargó Lajos, Havas Lajos, Herendi Artur,
Löwenrosen Károly, Minder Frigyes, Neuwelt
Emil, Reiner Sándor.

Nemzetközi bizottság: *Elnök:* Fischer Mór. *Tagok:*
Dr. Fodor Henrik, Herendi Artur, Kovácsházy
Vilmos, Malaky Mihály, Minder Frigyes, Stern-
feld Jakab.

Sajtó bizottság: *Elnök:* Herendi Artur. *Tagok:*
Bíró Dezső, Dr. Csányi József, Dr. Fodor
Henrik, Kiss Gyula, Lindner Ernő, Zsoldos
Károly.

Ifjusági bizottság: *Elnök:* Zsoldos Károly. *Tagok:*
Blöch Lőrinc, Gerő Ferenc, Iváncsics Mihály,
Kertész László, Molnár Ferenc, Weisz Imre.

Biróbizottság: *Tagok:* Fiedler Konrád, Gerő Ferenc,
Horváth János, Taffel Miksa, Vértés Imre.

Vizsgáztató bizottság: *Tagok:* Horváth János,
Langfelder Ferenc, Neuwelt Emil, Schreiner
Károly, Taffel Miksa, Wellisch Imre.

Magyar footballbírák testülete:

Elnök : Havas Lajos

Alelnökök : Fehéry Ákos, Löwenrosen Károly

Titkár : Kiss Menyhért

Jegyző : Kenessey Géza

Ellenőr : Wellisch Imre

Pénztáros : Gerő Ferenc

Tanácsstagok :

Balogh Aladár	Mester György
Békés Mór	10. Renner Ferenc
Fiedler Konrád	Salzer Alfréd
Friedmann Hugó	Schreiner Károly
5. Gerő Ferenc	Schiller Gyula
Horváth János	Szűsz Béla
Ivancsics Mihály	15. Taffel Miksa
Kiss Menyhért	Wellisch Imre

A kerületek tisztikara :

Pestvidéki kerület : (Székhelye Budapest).

Elnök : Dr. Szabó Lajos

Előadó : Csetneki Károly

Jegyző : Rákos Béla

Pénztáros : Sebők Ármin

Ker. kapitány : Baán József

Választmányi tagok : Majercsák Gyula (Váczi vasas), ifj. Fischer Flórián (Vecsési I. M.T. K.)

Északi kerület: (Székhelye Miskolcz).

Elnök: Gálfy Ignác

Előadó: Czakó Emil (lemondott)

Jegyző: Pruscek József (ideiglenes előadó)

Szertáros: Lörünzer Hermann

Ker. kapitány: Várnay Ernő

Választmányi tagok: Molnár Gyula (L. T. K.),
Schwarcz Árpád (M. M. T. E.), Killer Rezső
(Nyiregyházai T. V. E.), Lehmann Ferencz
(Ruttaki T. C.)

Erdélyi kerület: (Székhelye Kolozsvár).

Elnök: Sáfrán Ferencz (előzőleg déli kerület)

Előadó: Winkle István

Pénztáros: Molnár Lajos

Jegyző: Lörinczy Gyula

Ker. kapitány: Thomanóczi Gusztáv

Választmányi tagok: Dr. Schmidt Henrik
(K. E. A. C.), Pohlencz Alajos (K. T. C.),
Marusán Géza (K. A. C.), Bretter Péter (Dés)

Déli kerület: (Székhelye Szeged).

Elnök: Sáfrán Ferencz (utóbb Plichta Béla)

Előadó: Siegl János

Pénztáros: Bauer Zoltán

Jegyző: Pethő Ferencz

Ker. kapitány: Steinhübel Zoltán

Választmányi tagok: Matkovics Miklós
(Szabadkai S. E.), Garda Lénárt (A. M. T. E.)

Nyugoti kerület: (Székhelye Pozsony).

Elnök: Szomor József

Előadó: Mayer Samu, később Ungár Lajos,
majd Dr. Orbán Gábor

Pénztáros: Kalmár Ede

Jegyző: Zsáry Árpád

Tisztelt Közgyűlés!

Történelmi időket élünk! A história örök időkön át vörös betűkkel fogja megjelölni a mai idők világrengető eseményeit, amelyek oly gyors egymásutánban peregnek le szemünk előtt, hogy a XX. század sebesíramu életre berendezkedett fiainak is nehéz az események forgatagát követni. A tegnap békéjét a ma szinte végnélkülinek tetsző háboruja váltja fel, sziklaszilárdnak hitt ezeréves trónok, dinasztiák órák alatt hullanak a porba, országok romjaiból új nemzettek kelnek életre s a társadalmi berendezkedés sok évszázados rendjét a népek akaratára új alapokra fekteti. — S ki tudja, hogy az első hadüzenettel eldobott kő elérkezett-e már pályája zenitjére, hogy a megbolygatott emberiségre nem várnak-e újabb megpróbáltatások, hogy a rég óhajtott nyugalom és igazi béke áldásáig hány töviskorona jut még osztályrészeül?

Vajjon a háborus évek nélkülözésekkel teljes multja, a kaotikus és örömnélküli jelen milyen jövőt ígér?

Ha félre tudnók libbenteni a jövő fátyolát, vajjon a távol foszladozó ködéből egy boldog, erőteljes, viruló nemzet konturjai bontakoznának-e ki, vagy egy újabb évezredes küzdelem képe rögzödnék látóidegeinkre?

Ugy érezzük, hogy a reánk nehezedő nagy kérdések elől meggyötört lelkünk egy nyugalmasabb, a mindennapi élet keserűségeit feledtető helyet keres, hol rövid percekre elül a gond és aggodalom, hol egy időre nem férkőzhet hozzánk a közélet lármája és tülekedése, hol csendes, zajtalan, de kulturális érdekeket szolgáló munkában egyek vagyunk mindnyájan, ahol a mult örömet és kedves emlékeket jelent, a jövő pedig jóval és széppel biztat. Ez a hely a labdarugó sport birodalma, amely üdítő oázisként nyújt pihenőhelyet és szórakozást. Ide térünk önként mindannyian, kik vállaltuk azt, hogy szabad időnket a test kultuszának terjesztésére szenteljük, kik előtt a jövő nemzedék, a magyar ifjúság helyes irányu testi nevelésének kérdése nem közömbös. És ha ez a feladat hosszú éveken át terhes munkát jelentett, úgy érezzük, hogy ma ez lelki szükséglet, hogy e munka felfrissít s új erőt önt belénk. S növekszik munkakedvünk, ha látjuk, hogy ennek nyomán eredmény is mutatkozik. Bár a hosszú háboru kiméretlen

vaskarmai meg-megsebezték a labdarugó-sportot, az dacolt és ellenállt minden pusztító viharnek, s a harcból megerősödve, új munkára megedzve került ki. Ma már megállapíthatjuk, hogy sportunk minden akadályt legyőzve, feltartóztatlanul fejlődött a lefolyt háborus évek alatt s ez a fejlődés az előrejelekből ítélve, a normális viszonyok beállta után hatalmas mértékben fog emelkedni.

Most, hogy szövetségünk életében egy újabb megállóhelyhez értünk, kötelességszerűen visszapillantást vetünk a lefolyt év munkájára, hogy a visszaemlékezés fényével világítsuk meg azt a munkát, amelyet a labdarugó sport iránti szeretet örök tüze hevített s amely munka minden részletében csak a labdarugó sport emelését, a szövetség és az egyesületek jól felfogott érdekeinek védelmét tartotta egyedüli céljának.

Hogy ezen célunkat mennyire sikerült elérnünk, annak elbirálása a t. Közgyűlés feladata és hisszük, hogy a kritika éles bonckése alá véve működésünket, a végzett munkát a nehéz viszonyok figyelembevételével kielégítőnek fogja a t. Közgyűlés találni.

Mielőtt azonban az érdemleges jelentésre áttérnénk, egy lélekemelő ünnepélyünkről kell *elsősorban* megemlékeznünk, ezzel is jelké-

pezvén azt, hogy nem sablonos, rideg, hanem benső és az őszinte szeretet melegével telített ünnepség volt az, melyen a szövetség alapításában résztvett s 15 éven át elnöki tisztet betöltő férfiúnak, Kárpáti Bélának arcképét lelepleztük.

Hogy Kárpáti Béla és a magyar labdarugósport mennyire egy fogalom, hogy sportunk fejlődése, szövetségünk keletkezése, növekedése, hatalmas térhódítása s mai, kontinentális viszonylatban is kimagasló szervezettsége mennyire összeforrott Kárpáti Béla nevével, azt jól tudja mindenki, aki bármi vonatkozásban van sportunkkal. Az ő nagy sportszeretete, szervezőképessége, fáradhatatlan munkássága rohamléptekben vitte előre a labdarugósport ügyét s midőn 1916-ban megvált a szövetségtől, az ugyanezen év március 12-én megtartott rendkívüli közgyűlés elévülhetetlen érdemeit jegyzőkönyvbe iktatva, elhatározta, hogy a szövetség diszterme számára arcképét megfesteti.

E közgyűlési határozat alapján a Pállya Celestin festőművész által készített képet 1918 április 21-én igazgatótanácsi diszülés keretében az O. T. T. és a sportszövetségek képviselőinek jelenlétében ünnepélyesen lelepleztük.

Az ünnepély dr. Füzessey Zoltán főispán,

a M. L. Sz. elnöke megnyitó beszédével kezdődött, majd Fischer Mór szövetségi alelnök ünnepi beszéde következett, miközben a jól sikerült kép leleplezése megtörtént. Az O. T. T. és a sportszövetségek képviselőinek üdvözlő beszéde után az ünnepelt Kárpáti Béla mondott igen érdekes és értékes beszédet, melyben a szövetség keletkezését s a további évek történetét ismertette.

Fischer és Kárpáti beszédeit az alábbiakban teljes terjedelmükben közreadjuk:

Fischer Mór alelnök beszéde:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Még tombol a világháború, az emberiség partjait még viharzó hullámok ostromolják, de szálljon el néhány percre a gond, mely fekete szárnyaival mindannyiunkra nehezedik, s tűnjön el néhány percre a bánat, mely mindannyiunk lelkületét áthatja, azoknak a sportbarátoknak a siratásában, kik ifjan, erőtlől duzzadva eltávoztak körünkből és most jeltelen sirban alusszák örök álmukat.

S midőn így a kegyelet adóját leróttuk, elismeréssel fordulunk ama férfiak felé, kik önzetlen működésükkel hozzájárultak ahhoz, hogy az ifjuság testi erejének, szívósságának és akaraterejének fejlesztésével hazánk ebben

a világot felforgató katalizmusban oly fényesen megállotta helyét.

A mai nap ünnepnapja szövetségünknek, mely önönmagát tisztelte meg, midőn elhatározta, hogy volt társelnökének, Kárpáti Béla felső kereskedelmi iskolai igazgatónak képét iránta érzett tisztelete és nagyrabecsülése jeléül tanácsterme részére megfesteti.

Tizenhét éve, hogy egynehány lelkes sportbarái felvetette a labdarugó szövetség megalapításának eszméjét; Kárpáti Béla, mint a Ferencvárosi Torna Club labdarugóosztályának elnöke, résztvett ama munkában, midőn a szövetségnek minden viharral dacoló alapkövét lerakták. Szövetségünk nem futóhomokra épült, hanem biztos, mélyre nyúló alapokon nyugszik, erről tesz bizonyosságot a magyar labdarugó sport fokozatos fejlődése.

Az elmúlt vasárnap 25.000 néző kísérté feszült figyelemmel a magyar-osztrák válogatottak mérkőzését. Huszonötezer embert egy közös vágy hatott át, a magyar színek győzelme. Itt láttuk a társadalom minden rendű és rangu emberét. Ifjút és öreget egyaránt büv körébe vont a labdarugó sport.

Ki vonhatná kétségbe, hogy két évtized alatt az angol földön gyökeredzett football hazánkban nemzeti játékká fejlődött és hatal-

mas vonzó erejével újabb és újabb tért hódít.

Az elmúlt vasárnapi eredmény csak mér-földkö a labdarugás fejlődésének országutján — még messze vagyunk a határköttől, biztató és buzdító az a perspectiva, mely már most is élénk terül.

Egy erős, egységes nemzet, melynek ifjúsága a sportok kultuszában felnevelve testileg és lelkileg is erős ahhoz, hogy az élet küzdelmével megbirkózzék. A városok füstölő kéményekkel, tulzsufolt lakásokkal immár nem temetői a nemzedékeknek. A levegő és nap az élet, ez éltető elemei szegénynek és gazdagnak egyaránt jut osztályrészül. Itt látjuk a gyárak tözsomszéd-ságában a sporttelepeket, melyen egészséges ifjúság nemes vetélkezésben kél egymással versenyre. A mult vasárnapi siker elérésében nagy érdeme van a mindannyiunk által nagyrabecsült volt társelnökünknek. Kezdetől fogva mint alelnök, majd mint társelnök tizennégy éven át hathatósan közreműködött a labdarugó sportnak fejlesztésében és terjesztésében.

Tanár létére nem röstellt sikra szállani a sokak által gáncsolt s a még többek által félreismert uj sportágért, tanártársai körében igyekezett újabb és újabb hiveket szerezni,

hogyan eloszlassa azt az ellenszenvet, mely a footballal szemben lépten-nyomon találkozott. Mert meg volt győződve az új játék belső értékéről, hogy a szórakozáson felül fokozza az együvé tartozás érzését, egy közös cél érdekében való küzdelemre szoktat, az akaratot, szívósságot és leleményességet fejleszt, s midőn a tanári katedrát elhagyva, az esti órákban a labdarugás ügyeit intézte, oly kulturmunkában vett részt, mely hivatott egy egész nemzet testi és etikai fejlődését biztosítani.

Még ma is sokan vannak a labdarugás titkos és nyílt ellenségei. A virágos kertben a nemes rózsák melletti pázsitban, a kertész legnagyobb vigyázata mellett, egy odatévedt magból gaz is nő, ellenségeink csak az itt-ott felburjánzó gajt látják, s nem akarják látni, hogy a labdarugó sport volt az egyetlen sportág, mely a nép széles rétegeit is áthatotta, hogy hazánkban nemcsak nemzeti sporttá, hanem népsporttá fejlődött, mely egyik eszköze volt egy egységes, erős magyarság megteremtésére. Kárpáti Béla a népsport megteremtésében tettekkel tényező volt. Tanácstermünkben elhelyezett képe szolgáljon buzdításul, hogy az igazi érdem, ha pártküzdelmek hosszabb-rövidebb ideig elhomályosítják is, elismerésre talál. S mi,

akik örökét átvettük, fogadjuk, hogy az általa megkezdett csapáson fogunk haladni, s szeretettel őrizzük képét.

Kárpáti Béla beszéde :

Méltóságos Elnök Ur !

Igen tisztelt Diszgyűlés !

Engedjék meg nekem, hogy mindenekelőtt azzal a kéréssel járulhassak a mélt. Elnök urhoz, volna olyan kegyes és fejezze ki a M. L. Sz.-nek, illetve a t. Közgyűlésnek legmélyebb hálámat, egyrészt azért, amiért az én számomra ezt a valóban szép ünnepélyt rendezte, másrészt azért, mert ezzel nekem alkalmat adott arra, hogy visszatérve régi kedves helyemre, itt élőszóval is megköszönhessem azt a nagy bizalmat, amellyel a M. L. Sz. engem hosszú évek során át elhalmozott és végül azért is, hogy abban az igazán meg nem érdemelt kitüntetésben részesített, hogy szerény arcképemet diszterme számára lefestette.

A M. L. Sz.-nek tiszteletreméltó alelnöke *Fischer ur*, aki mint egyik alelnök nekem is régi kedves munkatársam volt a szövetségben s így a mai ünnepeltetésnek is egyik részese, az imént oly kegyes volt és kifejtette azokat az érdemeket, amelyek engem — az

ő véleménye szerint — erre a kiváló kitüntetésre méltóvá tettek. Amikor ezt a valóban magasan szárnyaló és tartalmas üdvözlő beszédet megköszönöm, ne vegye tőlem rossz néven a mélyen tisztelt Alelnök ur, ha abban a szép dicséretben elsősorban csak a személyem iránti rokonszenv megnyilvánulását látom, amit mindenesetre igen nagyra becsülök, és ha nem tulajdonítom azt kizárólag az általa említett személyi tulajdonságaimnak!

Mert, hogy egészen őszinte lehessen, ki kell jelentenem, hogy a t. Alelnök ur beszédének hatása alatt igazán nagy zavarban voltam és szinte önkéntelenül is megfordultam és kerestem magam mögött azt a *hatalmas, nagy gárdát*, volt kedves munkatársaimnak diszes sorozatát, akik egytől-egyig ugyanazzal a lelkesedéssel és kitartással küzdöttek és dolgoztak velem együtt a football-sportért, mint szerény magam, akiknek a tanácsa és jóakaratu támogatása nélkül én mit sem értem volna el, és kik ha ott voltak velem együtt a munkában és küzdelemben, akkor — ha már másképpen nem is lehet — legalább képzeletben álljanak itt mellettem azon a napon is, amikor a M. L. Sz. a multban teljesített munkánk feletti megelégedésének kíván kifejezést adni.

Legyen szabad nekem a mai napon, amikor

elért sikerekről esik szó, róluk legalább névleg megemlékeznem. Mert ha ezért a szép kitüntetésért egyáltalában, úgy elsősorban nekik kell legmélyebb hálámat kifejeznem. Azért kedves kötelességemnek tartom itt az Önök színe előtt elsősorban a M. L. Sz. egyik nagynevű elnökéről: Banovits Kajetánról megemlékezni, aki minden tervemben és minden munkámban egyik leghathatósabb támogatóm volt. Melléje sorakoznak a volt elnökségnek többi tagjai: dr. Füzessey Zoltán, Röser Edvin, Friedrich Nándor, dr. Dobák Emil, Opreé Rezső, Baján Gyula, stb., stb. És igazán hiányos volna e névsor, ha nem emlékeznék meg a M. L. Sz. oszlopairól, a szövetségnek mindenkori *főtitkáiról*, kiknek ugyancsak nagy mértékben tartozom a hála és elismerés szavaival. Itt vannak: Horváth Ferenc, a M. L. Sz. első főtitkára; követték őt a többi jelesek közül: Gillemot Ferenc, Németh Andor, Füzessey Árpád, Steiner Hugó, Csányi József, Malecky Román stb. stb. Ha tehát csekély személyem igazán valami sikert mutathat fel, úgy az csak azért van, mert ott állottak velem egy harcvonalban az imént említett lelkes férfiak és kívülök még igen sokan, de leginkább még: Minder Ferenc, a M. L. Sz. fáradhatatlan pénztárosa, mint egyik legkiválóbb támogatóim.

És amikor a M. L. Sz.-nek e lelkes munkásairól megemlékeztem, úgy legyen szabad e mérföldkőnél megállva egy szempillantást visszavetni abba a múltba, amelyről most szó van és Önöket t. hallgatóság visszavezetni oda egészen a M. L. Sz. bölcsőjéhez, amely körül magam is tevékenyen szorgoskodtam, mert csak úgy lehetünk igazságos bírái azoknak, akik ebben a korszakban *minden sportlelkesedésüket a magyar labdarugó sport oltárán áldozták fel!*

Az 1890-as évek végéig kell visszalapoznunk a magyar sport történetében, abba a korba, amikor a magyar labdarugó sport még első gyermekcipőit viselte. Ebben az időben csak kivételesen, egyes nagyobb egyesületek amilyenek akkor a B. T. C., a M. T. K., a M. A. C. és az F. T. C. voltak, alakítottak kebelükben football-csapatokat, amelyek minden határozott rendszer és szervezet nélkül, ötletszerűen játszottak egymással és néha-néha egy osztrák csapattal.

A rendszertelenség és gazdátlanság, mely ekkor a magyar footballsportban dominált, érlelte meg a footballsport néhány komolyabb hívében, akik közül Stobbe Ferencet, Iszer Károlyt, Horváth Ferencet és szerény magamat kell megemlítenem, egy szövetség alakításának a gondolatát. Ott lappangott ez

az eszme a körünkben, de soká nem akadtak vállalkozók, akik annak a megvalósításához hozzáfogtak volna.

1900. év végén Horváth Ferenc, a F. T. C. akkori football-osztályának kapitánya azzal a javaslattal fordult hozzám, a football-osztály elnökéhez, hogy miután senki sem akar a munka terére lépni, tegyük meg *mi ketten a kezdő lépéseket*. És ugy is lett! Kettőnk aláírásával bocsátottuk ki az *első meghívókat*, melyek az akkori nevesebb sportegyleteket 1900. évi december 22-ére hivta össze egy megalakítandó football-szövetség tervének a megbeszélésére a Bakács-térre, a *Ferencvárosi Polgári Kör* helyiségeibe. Az ülést, melyen a meghívottak csaknem teljes számban jelentek meg, a F. T. C. akkori elnöke, *dr. Springer Ferenc*, nyitotta meg s a megjelent egyesületek képviselői nagy figyelemmel hallgatták meg Horváth Ferenc és Kárpáti Béla előadásait s ezután nagy lelkesedéssel határozták el egy szövetségnek a megalakítását.

Ezt a határozatot csakhamar a tett is követte, mert már 1901. évi január 19-én alakult meg ugyanabban a helyiségben a Magyar Labdarugók Szövetsége, amikor első elnökül *Jász Gézát*, első főtitkárul pedig *Horváth Ferencet* választották meg. Szerény magam

mint az igazgatóság tagja kerültem be a M. L. Sz. kötelékébe. Ettől a naptól számítva vette kezdetét működésem a szövetségben, amelyet csaknem teljes 14 éven keresztül szolgáltam egyforma, csüggedetlen lelkesedéssel.

Igy indult meg ezelőtt 17 évvel a M. L. Sz. nehéz útjára, — *vagyon, tekintély, helyiség, pénz nélkül*. Összes vagyona mindössze csak néhány elhatározott sportembernek a lelkesedése volt.

De ez a néhány lelkes sportbarát nem ismert sem fáradságot sem csüggedést és merészen szembeszállott a felmerülő akadályokkal és nehézségekkel. Mert tisztelt hallgató közönség! A M. L. Sz. életében különösen az első 5—6 év volt a nagy és nehéz küzdelmek szakadatlan láncolata. Harcolnunk kellett akkor mindenki ellen, szembe kellett szállnunk csaknem az egész világgal. Küzdöttünk lelkesen az egyesületek ellen, melyek nem egykönnyen mondtak le az eddig élvezett teljes szabadságról, a hatóságok ellen, melyek sok-sok akadályt gördítettek amugy is göröngyös utainkra, az iskolák, a tanárok, sőt még maga a közönség ellen is, amelyik kezdetben a football-játékban a *legveszedelmesebb sportok egyikét* látta és azt számivetni akarta. De legnagyobb harcunk a

vagyontalanság ellen volt, mert kezdetben a legszerényebb kiadások fedezésére sem tellett a M. L. Sz. pénztárából és bizony sokszor a magunk filléreiből fedeztük az olykor-olykor nagyobb terjedelmű irodai kiadásokat. De csüggedést nem ismerő kitartásunkat csakhamar siker is koronázta s rövid néhány év után a M. L. Sz. kivívta magának az öt megillető helyet a hazai testvérszövetségek között. S mikor idebenn az országban már megvolt a megfelelő pozíciónk, oda irányítottuk minden törekvésünket, hogy az ország határain túl is kivívjuk a M. L. Sz.-et megillető helyet s így történt, hogy az első 10 év letelte után a M. L. Sz. ismertté tette magát a Nemzetközi Labdarugók Szövetsége útján egész Európában, *mindenütt tiszteletet és nagyrabecsülést szerezve a magyar névnek.*

Ez az a siker, amelyet az előbb említett lelkes gárda tagadhatatlanul kivívott, de ennek a gárdának én magam csak egyik szerény tagja voltam.

Nagy tévedés volna azonban azt hinni, hogy bennünket ebben a küzdelmünkben az eredményért járó köszönet vagy elismerés lelkesített volna. Eszünk ágában sem volt erre gondolni. Küzdöttünk, dolgoztunk önzetlenül, magáért ezért a szép sportért, amelyet mindannyian megszerettünk amelynek sikerei

csak annál jobban lelkesítettek bennünket. De buzditott az önzetlen munkára maga a nagyközönség, amelyet mindjobban megnyertünk magunknak és a *magyar labdarugó sportnak*.

S ha én magam talán egyszer-másszor kissé lelkesebben léptem a magyar labdarugó sportért sorompóba, ennek az oka abban leli magyarázatát, hogy *mint tanár csakhamar felismertem a labdarugó sportnak rendkívüli képző hatását az ifjuságnak testére, jellemére és erkölcsére*.

Merem állítani, hogy alig van sportág a világon, mely oly egyenletes jó hatással volna az ifjuság testi és lelki erejének a fejlesztésére, mint aminő hatással a labdarugó sport van. A testnek fejlesztésére már csak azért is, mert ezt a sportot csak a szabad levegőben lehet gyakorolni és mert ennek gyakorlása közben nincsen a testnek olyan része vagy izma, amely eközben igénybe nem vétetnék; nem is említve azt, hogy a tanulóifjuságnak egy nagy részét egész észrevétlenül kihuzztuk a szabadba, a füstös és egyébként is káros befolyásu *kávéházakból a billiárd- és kártyaasztalok mellől*.

Kiváló hatása a lelki fejlődésre azért van, mert a rendszerint elbizakodott ifju itt csakhamar megtanulja akaratát és erejét alávetni

a többség akaratának. Az egyén ennél a sportnál hiába akar kitűnni; sikereket csak úgy érhet el, ha minden egyes tag az egész csapatért küzd és harcol. Itt mindig a csapat győz, az arat babérokat és soha sem maga az egyén. Ez okból a magyar labdarugó sportot általában, de különösen a M. L. Sz. eszméjét egész tehetségemből és lelkesedéssel iparkodtam szolgálni.

Van azonban ennek a kérdésnek egy másik oldala is.

A labdarugó sportnak páratlan gyors és nagyszabású fellendülése jótékony hatással volt az eddig pangott többi sportágra is. A labdarugó sportot űző ifjak magukkal ragadták azokat is, akik más sportot űztek és a nagyközönség, melynek a labdarugó sport csakhamar kedvencévé vált, lassan-lassan érdeklődni kezdett más sportágak iránt, felkereste azok versenyeit is és így a labdarugó sport hatalmas lendülete ugyszólván magával ragadta az összes sportágakat is. Azt hiszem, közismert tényt szögezek le, amidőn azt állítom, hogy *az összes sportágak és sportszövetségek mai fejlett állapotukat nagy részt a M. L. Sz. hathatós működésének köszönhetik. S ebben van a mi működésünknek igazi eredménye és kétségtelen értéke.*

Még egy dolgot szeretnék ez alkalommal tisztázni, anélkül hogy bármi keserőséget vigyek bele a mai ünnepbe és anélkül, hogy bárki érzékenységét megakarnám bántani. A kérdést i. az, hogy miképpen magyarázható mégis az, hogy dacára e nagy sportszeretetnek és lelkesedésnek, hogy van mégis az, hogy két évvel ezelőtt leköszöntem a M. L. Sz. kebelében viselt diszes állásomról és visszavonultam a köztétről a csendes magányba? Hát erre igen könnyen adhatom meg a választ. Leköszöntem egyrészt azért, mert volt a M. L. Sz.-ben annak idején egy áramlat, amelynek hangulata nem fért össze polgári hivatásommal, másrészt azért, mert kedvezőnek láttam az időpontot arra, hogy a küzdelmet ifjabb és nálamnál hivatottabb erők részére engedjem át. De ez nem azt jelenti, mintha a futball iránti lelkesedésem bármit is csökkent volna és mintha a M. L. Sz. iránti szeretetem és nagyrabecsülésem csökkent volna. Azt hiszem ezt felesleges is bővebben magyarázni. Tudja azt ugyanis minden vérbeli sportember, hogy a sport iránti szeretet és lelkesedés csak az illető egyén elmúlásával szűnik meg. Azért a labdarugó sport továbbra is kedvenc sportom maradt s ritka az a nevezetesebb mérkőzés mai nap is, amelynek nem volnék csendes szemlélője és élvezője.

Méltóságos Elnök Ur! Tisztelt hallgatóim! Sokat beszélhetnék erről a témáról is, de már nem akarok visszaélni az Önök becses türelmével. Azért röviden végezni fogok.

A M. L. Sz.-re különösen a közel jövőben, a háboru befejezése után, nagy feladatok várnak még s én igaz szivemből kívánom, hogy valamint a múltban, úgy a jövőben is teljes siker koronázza minden törekvését!

A jelenlegi nehéz időkben a M. L. Sz.-nek talán még nagyobb fáradsággal és önmegtagadással kell munkáját végeznie, mint bármelyik másik szövetségnek. De azért ne csüggedjünk! A jóságos Isten, aki eddig megvédte hazánkat az ellenségek ármánya és támadása ellen, nem fogja elhagyni a jövőben sem a magyar haza fiait. A M. L. Sz.-ből is tudtommal sokan véreztek el abban az élet-halál harcban, melyet ellenségeink ránk kényszerítettek. De a sötét felhők már oszladozni kezdenek, a béke arany sugarai már derengenek felénk és szebb, jobb idők reménységét fakasztják. Vajha ezek a reménységek mielőbb valóra válnának!

Fogadja méltóságos Elnök Ur ismételve hálás köszönetemet, kérem őrizze meg számomra a jövőben is szives barátságát és engedje meg, hogy befejezésül annak a

kivánságomnak adhassak még kifejezést, hogy a magyarok Istene segítse továbbra is a M. L. Sz.-et áldásos munkájában, hogy hazánknak a jövőben is mennél erősebb, mennél hatalmasabb ifjúságot neveljen!

Az Isten tartsa meg a M. L. Sz.-et!

Ezzel az ünnepély véget ért; szövetségünk nagynevű volt elnökének méltó emléket állított s ezzel hálájáról és szeretetéről szolgáltató bizonyoságot s juttatta külsőleg is kifejezésre, hogy tisztelettel övezi és megbecsüli azt a férfiut, ki a labdarugó sportot már akkor karolta fel s fogadta pártfogásába, mikor az még hálátlan feladat volt. S a tanácsstermet diszitő arckép legyen szimbolikus hirdetője annak, hogy miként Kárpáti Béla 3 lusztrumon át mindig egynek érezte magát a szövetséggel, akként a szövetség is mindenkor egynek érzi és fogja érezni magát Övele s az Ő általa kijelölt uton kívánja továbbra is a magyar labdarugó sportot szolgálni és vezetni.

* * *

Beszámolónkat a labdarugósport általános érdekű eseményeivel kívánjuk bevezetni, hogy ezek megismertetése tájékoztató képet nyújtson a t. Közgyűlésnek arról, milyen

utak és módok állottak a szövetség vezetőségének rendelkezésére a labdarugó sport előbbrevitelét célzó munkájában és mik voltak ezen tevékenységének akadályai.

Egy éve, hogy a szövetség új alapszabályai hatályba léptek, s az azokban életre hívott intézmények és új szabályzatok az eddigi tapasztalatok szerint általában beváltak. Észlelhető volt, hogy a rendezett és mindenkre egyformán kötelező szabályok hatása alatt az egyesületek bizalma a szövetség iránt teljesebb volt, mint eddig, a kibővített tisztikar és tanácsban jelentékeny számban helyet foglaló, u. n. kis egyletek a tagok harmóniájának teljesebb képét nyújtották, s ennek köszönhető, hogy nagyobb torzsalkodás, szenvedélyesebb harcok és viták év közben száműzve voltak a szövetségből. Felette szükséges is a labdarugó sport jövő nyugodt, zökkenésnélküli fejlődéséhez az egyesületek állandó békés együttműködésének biztosítása. A szövetség belső és külső munkáját hátráltatják a bizonyos időközökben megújuló küzdelmek, melyek kis és nagy egyletek külön csoportosulásában, lehetetlen kívánságok felszínre hozásában és a fülnek még a mai szélsőséges törekvések kaoszában is furcsán hangzó jelszavakért indított harcokban nyilvánulnak; ezeknek

nyugvópontra hozása a zavartalan fejlődés érdeke.

Az új szervként felállított felebbezési és birói tanács, a footballbirák testülete, az ifjusági és sajtó-bizottság mind hozzájárult ahhoz, hogy a felmerült kérdések és vitás ügyek elbirálása az általános sportérdekeknek megfelelően történjék, s ezzel hathatós és megbecsülhetetlen támogatóivá lettek sportunknak.

Nagy előnyére vált működésünknek az a béke, mely a F. T. C. és M. T. K. között létrejött. Emlékezetében van még a t. Közgyűlésnek, hogy az intézőbizottság a F. T. C.-ot azért, mert az M. T. K. elleni mérközést indokolatlanul lemondta, a további hadibajnoki mérközésekből kizárta. A felebbezés alá került ítélet végleges döntése előtt azonban az F. T. C. vezetősége belátván a hosszú harc sikertelen voltát, kibékült a M. T. K.-val, a lemondást visszavonta. A béke létrejötte körül dr. Füzessey Zoltán elnökünkön kívül nagy érdemet szerzett Brüll Alfréd, a M. T. K. nagynevű elnöke, ki páratlanul konciliáns eljárásával vágta ketté a megoldhatatlannak látszó gordiusi csomót és a F. T. C. elnöksége, melynek bölcs mérséklete és megértése lehetővé tette a békét.

Az egyesületekkel való érintkezés gyorsaságát és közleményeinknek minél szélesebb körben való terjesztését nagyban elősegítette az, hogy hivatalos közleményeinket, szakítva a háboru alatt meghonosított renddel, ismét egy sportorganum, a „Sportlap” útján hozzuk nyilvánosságra.

Hivatalos közleményeinknek az érdekeltekkel leendő gyors és pontos közlése elsőrangú érdek, s ezért még ez a lépés sem tekinthető végleges megoldásnak. Jelenlegi hivatalos lapunk ugyanis aránylag szűk terület csak rendelkezésünkre bocsátani, s emiatt sok fontos közlemény későn kerül közlésre.

Helyesnek tartanók, ha a magyar sportszövetségek megvalósítanák ama régi tervet, hogy közösen adnának ki egy hivatalos lapot, melynek terjedelmét mindig a szükséglet szabná meg; ez ugy a szövetségeknek, mint azok tagjainak gyors, pontos és megbízható hírvivője volna.

Amig az imént említett körülmények elősegítették működésünket, a következőkben előadottak viszont kerékkötői voltak tevékenységünknek.

Elsősorban a megvont utazási kedvezmény éreztette nyomasztó hatását a vidéki mérkőzések rendezése körül. A vidéki egyesületek

nem bírják el azon súlyos terheket, amelyeket az amugy is felemelt utiköltségek rónak rájuk és különösen a fővárostól távolabb fekvő egyesületekre nézve csaknem katasztrofális következményeket vont maga után a kedvezmény megvonása. Érezzük azonban, hogy a jelenlegi viszonyok nem alkalmasak arra, hogy a kedvezmény visszanyerése érdekében sikerrel kecsegtető mozgalmat indítsunk, de e kérdés állandó ébrentartását — mint egyik legfájóbb pontját sportunknak — szükségesnek tartjuk. A normális viszonyok beállta után — ha másképp nem lehet — országos gyűlés megtartásával kell demonstrálni és kiverekedni az elvett kedvezmény visszanyerését.

Uglátszik, a megvont utazási kedvezmény ellensúlyozására a főváros pénzügyi vezetőinek bölcsessége vigaszképen vigalmi adóval örvendeztette meg az egyesületeket és a szövetséget. Bár az adó kivetésénél a pénzügyi osztály azzal érvelt, hogy ez nem az egyesületeket, nem a szövetséget és nem a sportot sújtja, hanem a közönséget, talán mondanunk sem kell, hogy ez az érvelés semmiképpen sem állja meg a helyét. A sportolás nem vásári mutatvány, hanem a test és lélek harmóniájának eléréséhez szükséges kulturfeladat, s ennek megadóztatása

épp oly igazságtalan és nevetséges, mintha a szellemi művelődés otthonát, az iskolát látogató ifjúságot is hasonló adóval sújtanák. Vagy talán a test kultuszának ápolása és fejlesztése már fényűzés vagy mulatság, melyet sietve csengő aranyra kell felváltani? Ennek a sportra nézve lehetetlen adónak eltörlését ugyancsak szorgalmaznunk kell; a népkormány szociális érzékétől méltán elvárhatjuk, hogy főleg a munkásosztályból kikerülő sportolók és közönség ezreitől ne engedjen indokolatlan adót szedni, hogy ne nehezítsék meg az egyesületeknek azt a munkáját, amely tulajdonképpen állami feladat volna, s éppen ezért inkább segíteni, istápolni és kezére járni kellene az egyesületnek.

A főváros nem volt hajlandó az általunk felajánlott átalányösszeget elfogadni, hanem oly értelmű megállapodást kényszerültünk aláírni, mely szerint az 1918. évben hazai csapatok mindennemű mérkőzése után 3000 korona évi összegben váltjuk meg a vigalmi adót, míg nemzetközi mérkőzéseknél esetenként fizetendő a 10%-os adó.

Nehéz helyzetbe jutott a labdarugó sport azért, hogy az egyesületek felszereléseitönkre mentek, s újak beszerzése részint áruhiány, részint a túl magas, megfizethet-

len árak miatt csaknem lehetetlenné vált. Az egyesületek sok mérkőzést labda és felszerelések hiánya miatt nem tudtak megtartani, s a szövetség ezen akadályok elhárítására irányuló minden törekvése hajótörést szenvedett.

Látva az egyesületek teljes anyagi kimerültségét, még 1917. évben kértünk sürgős segélyként leendő szétoztás céljából 25.000 koronát az O. T. T.-tól. Kérelmünk nem nyert meghallgatást, pedig ezzel az összeggel akkor még igen jelentős mennyiségű sportfelszerelési cikket lehetett volna beszerezni. A magukra hagyott egyesületeken úgy iparkodtunk ekkor segíteni, hogy szövetségünk vett labdákat, s ezeket hétről-hétre díjmentesen engedték át nekik mérkőzéseik lejátszására. A szövetség anyagi viszonyai azonban szűk határokat szabtak ezen akciónak, amely csak ideig-óráig segített a helyzeten, mert a labdák tönkrementek, s újakat venni már nem állott módunkban.

A forradalmi események hatása alatt 1918 novemberében végre az O. T. T. is rájött arra, hogy az egyesületek segélyezésének ideje elérkezett. Ha sehol, de itt igazán beigazolódott annak a mondásnak „kétszer ad, ki gyorsan ad“ igazsága. A kultuszminiszter

ugyanis az O. T. T. felterjesztésére 200.000 koronát utalványozott ki az egyesületek támogatására, mely összegből szövetségünkre 50.000 korona jutott; ha az O. T. T. javaslata csak egy esztendővel előbb kerül megvalósításra, akkor jelentős támogatást jelentett volna, de a pénz értékének rohamos esése következtében a most megszavazott segélyösszeg csak arra jó, hogy az az 50 egyesület, mely ebből a segélyből támogatást nyert, a footballcipőket megjavíttassa. A többi, segélyre ugyancsak rászoruló 150 tagegyesületünknek már nem jutott ezen összegből. A későn jött 50.000 korona tehát nem volt számottevő segítség.

E szomorú tapasztalat is megerősítette a szövetség vezetőségét abban a hitté vált meggyőződésében, hogy az O. T. T. a mai összetételében nem alkalmas szerv arra, hogy vezetője, irányítója legyen az ország sportjának, mert az O. T. T. soha nem tartotta kezét a magyar sportélet ütőerén s nem érezte meg soha annak eleven lüktetését. A tegnapi O. T. T. csak fényes, diszes, arany-szegélyű keret volt, melyből a tulajdonképeni érték, a tartalom, hiányzott.

Ezért csatlakozott szövetségünk szívvlelélekkel azon mozgalomhoz, melynek célja a jelenlegi O. T. T. reorganizációja volt,

melynek célja akaratot, képességet vinni abba a testületbe, melytől a maga vérszegény összetételében mindent lehetett várni, csak azt nem, ami tulajdonképeni hivatása. A mozgalom elérte sikerét; új vért, új életet, új hatáskört fog a megszületendő új O. T. T. jelenteni, lesz végre egy fórum, mely igazi képviselője lesz az egyetemes magyar sportnak, lesz egy testület, mely megértő és érző barátja, támogatója lesz a ma elhagyott, védtelen Hamupipőke-szerepre kárhoztatott egyesületeknek.

Vigasztalan és sivár a sporttelepek helyzete is. A labdarugó sport üzésére alkalmas telepek száma csökkent s így már régóta erősen érezhető pályahiány hétről-hétre súlyos gondot okozott az egyesületeknek. Igen sok mérkőzés maradt el emiatt; a tömegsportolás ideáljának megvalósítását főleg a pályahiány akadályozta meg. A háború hosszú évei alatt új pályák nem keletkeztek s a meglévők is sok kívánni valót hagynak hátra. Az új O. T. T.-től főleg sportpályák építését várjuk; nem tribünös pályákat a közönség elhelyezésére, hanem egyszerű, ugynevezett kispályákat kérünk, de minél többet, s valamennyit zuhanyfürdővel kell ellátni, mert a minimális egészségügyi követelmények kielégítése elengedhetetlen feltétel.

A szorosabb értelemben vett sportműködés a lefolyt háborus évekhez képest ismét emelkedő irányzatot mutat. Örömmel kell ezt megállapítanunk, dicséretére az egyesületeknek, mert az eléjük tornyosuló akadályokat szinte csodás akaratereővel, fanatikus sportszeretettel iparkodtak elhárítani. Bámulnunk kell azon a hatalmas őserőn, melyet a labdarugó sport magában rejt, hogy annyi rombolás, természetes és mesterséges akadályok ellenére is megfogyva bár, de törve nem, tovább küzd egy szebb, egy jobb jövőért.

Amérkőzések jelentősége szempontjából első hely illeti meg a szövetségünk által rendezett válogatott mérkőzéseket. A lefolyt év a háborus évek nemzetközi mérkőzései közé egy kis változatosságot is hozott, amennyiben eddigi ellenfeleink, az osztrákok mellett még a semleges Svájc derék fiai ellen is, kiállítottuk csapatunkat.

E nemzetközi válogatott mérkőzések állottak a tekintélyes magyar sportközönség érdeklődésének fókuszában. És méltán, mert mindenkor gyönyörű küzdelmet vívtak a labdarugó sport legjobbjai, kik minden egyes esetben méltón reprezentálták a magyar színeket. Hogy a magyar labdarugó sport fejlettség tekintetében az osztrákok fölé emelkedett, azt az előző évek eseményei mellett

a lefolyt évben megtartott erőpróbák eredményei is megerősítették. Három ízben volt alkalmunk az 1918-ik évben az osztrák szövetség csapata ellen a legjobb magyar tizenegyet szembe állítani s csapatunk mindhárom esetben győztesként hagyhatta el a pályát. A programmszerű magyar-osztrák mérkőzések sorozata ez évben nem volt befejezhető, mert a november 3-ára, illetve 10-re Budapestre kitűzött mérkőzés a spanyoljárvány, illetve a kitört forradalom miatt megtartható nem volt. Ugyanezen okból elmaradt a soronkívüli, jótékonycélu magyar-osztrák mérkőzés is, melyet szövetségünk a hirlapírók szanatóriuma javára akart megrendezni.

Azon kísérletünk, hogy Svájcban kívül még más semleges ország válogatottaival találkozassunk, a nemzetközi bizottság minden törekvése mellett sem volt keresztülvihető. Pedig már-már bizonyosra vettük, hogy a svédekkel folytatott tárgyalásainkat siker fogja koronázni. Sajnos, a svédek nem kaptak Németországon át utazási engedélyt s így a mérkőzés létre nem jöhetett.

Egyébként nemzetközi bizottságunk a nemzetközi kapcsolatok mielőbbi újrafelvétele tárgyában már érintkezésbe lépett a svéd, norvég, dán és holland szövetséggel s az

első lehető alkalmat fel fogja használni arra, hogy az angol, francia és olasz szövetségek barátságát újra visszaszerezze.

A nemzetközi érintkezések mielőbbi bekapcsolása sportéletünk tényezői sorába felette fontos kérdés nemcsak sport-, de társadalmi vonatkozásban is. A magyar sport reprezentánsai a külföldön mindig csak barátokat, szövetségeseket kerestek és találtak is és a jó barátság ápolását tartották legfontosabb feladatuknak. Ennek megfelelően a sport révén igen sok jóakarónk van külföldön s ha békében a sport diplomatai képviselték volna az ország érdekeit, bizonyos, hogy abból nem a harc izzó gyűlölsége sarjadzott volna ki. Hisszük, hogy a nemzetközi bizottság buzgólkodását siker fogja koronázni s ha megérjük azt, hogy Budapesten újra angol csapatok játékában fogunk gyönyörködhetni, úgy a sportnak a háboru okozta sebei hamar fognak behegedni és a sportéletünket 5 év óta lenyűgözve tartó lidércnyomás mint gonosz álom fog szétfoszlani.

A másodklasszis fejlesztése érdekében a Niederösterreichischer Fussball Verbanddal megállapodtunk egy Budapest II. osztályu—Wien II. osztályu csapatok közötti mérkőzésben. Ez Wienben tartatott meg s csapa-

tunk súlyos vereségével végződött. E mérkőzés tanúsága kell, hogy a szövetséget a II. klasszis fejlesztésére serkentse, mert csak úgy lehet labdarugó sportunk fölényét biztosítani, ha az első klasszis megfelelő pótlásáról mindenkor gondoskodni tudunk.

Válogatott mérkőzéseink a következők voltak:

1. XVI. Magyar-osztrák hadimérkőzés Budapesten:

1918 április 14-én: Győz Magyarország
2:0 (1:0).

Bíró: Rossi Angelo (München).

Játszottak: Varga (Kispesti A. C.), Horváth (Törekvés), Siegel (Törekvés), Kertész II. (M. T. K.), Ging (Törekvés), Deutsch (B. A. K.), Taussig, Konrád II., Schaffer, Schlosser és Szabó (M. T. K.).

2. XVII. Magyar-osztrák hadimérkőzés Wienben:

1918 június 2-án: Győz Magyarország
2:0 (0:0).

Bíró: Rossi Angelo (München).

Játszottak: Zsák (33 as F. C.), Feldmann (M. T. K.), Vogl II. (U. T. E.), Kertész II.

(M. T. K.), Ging (Törekvés), Orth (M. T. K.), Nemes (F. T. C.), Konrád II., Schaffer, Schlosser és Szabó (M. T. K.).

3. XVIII. Magyar-osztrák hadimérkőzés Wienben:

1918 október 6-án: Győz Magyarország
3 : 0 (1 : 0).

Bíró: Kehm (Németország).

Játszottak: Zsák (33-as F. C.), Vogl II. U. T. E.), Payer (F. T. C.), Kertész II. M. T. K.), Károly (B. A. K.), Ging (Törekvés), Braun (M. T. K.), Konrád II. (M. T. K.), Pataki (F. T. C.), Schaffer és Schlosser (M. T. K.).

4. III. Magyar-svájci mérkőzés Budapesten:

1918 május 12-én: Győz Magyarország
2 : 1 (0 : 0).

Bíró: Retschury (Wien).

Játszottak: Varga (Kispesti A. C.) Stark (III. ker. T. V. E.), Wiener (F. T. C.), Kertész II. (M. T. K.), Ging (Törekvés), Deutsch (B. A. K.), Nemes (F. T. C.), Hönich (III. ker. T. V. E.), Schlosser és Szabó (M. T. K.).

5. I. Budapest II. osztályu—Wien II. osztályu válogatottak:

1918 július 14-én Wienben: Győz Wien 6:1 (3:0).

Bíró: Trucks (Ausztria).

Játszottak: Gegus (B. S. E.), Takács (B. S. E.), Dankó (U. T. S. E.), Friedmann (T. T. C.), Killermann (V. S. C.), Takács (Testvériség), Maly (T. T. C.), Nikolsburger (M. F. C.), Molnár (V. S. C.), Szalay (Testvériség), Berkes (Testvériség).

Szövetségünk az itt felsorolt játékosoknak ezuton is köszönetét fejezi ki.

Az április 14-én és október 6-án megtartott magyar-osztrák mérkőzésen szövetségünk Kertész Vilmos, illetve Károly Jenő 25-ik válogatott játékát ünnepelte. Kevés játékosnak jut osztályrészül, hogy ilyen jubileumot megüljön, s már azért is benső szeretettel és őszinte nagyrabecsüléssel ünnepelte a szövetség ez alkalomból Kertész Vilmost és Károly Jenőt. A mérkőzés előtt a szövetség vezetősége nyilvánosan a pályán fejezte ki köszönetét és elismerését az ünnepelteknek azért az odaadó ragaszkodásért, melyet hosszú évek során át tanusítottak a szövetséggel szemben, amelynek színeiért a mérkőzések egész sorozatán küzdöttek, sok dicsőséget szerezve a magyar labdarugó

sportnak. Igazgatótanácsunk pedig hálája és köszönete jeléül a szövetség márványba foglalt diszplakettjét szavazta meg a jeles sportembereknek.

Egyesületeink, főleg a budapesti elsőosztályu egyletek és a nyugatmagyarországi kerülethez tartozó egyesületek jelentős nemzetközi programmot bonyolítottak le, természetesen kizárólag csak az osztrák csapatokra szorítkozva. A budapesti egyletek közül főleg a M. T. K., F. T. C., B. A. K., U. T. E., 33. F. C., Törekvés és a II. osztályu V. A. C., a vidékiek közül a P. T. E., Szombathelyi A. C., Soproni F. C. és a Győri E. T. O. szolgálták a nemzetközi labdarugó sport árván maradt ügyét.

A válogatott mérkőzések után természetesen a hadibajnoki mérkőzéseket illetve a legnagyobb érdeklődés. Egyesületeink nagy ambícióval vettek részt a hadibajnokságokban s a kapcsolatos szövetségi díj, valamint az először kiírt ifjusági mérkőzéseken. A kupa és Korinthetai díjakat ez évben sem lehetett kiírnunk, részint az utazási nehézségek, részint az I. osztályu egyletek nagy elfoglaltsága miatt.

Az 1917/18. évi hadibajnokságok 50 résztvevőjével szemben 1918/19. évre már 59 egylet nevezett be. E számszerű emelke-

dés igen öröndetes jelenség s főleg a III. osztályu egyletek működésének ujra felvételében leli magyarázatát.

Az 1917/18. évi hadibajnokságok június helyett csak júliusban fejeződtek be a F.T.C. elmaradt mérkőzései és a kedvezőtlen időjárás miatt. Az I. osztályban állandóan messze kimagaslóan vezetett a Magyar Testgyakorlók Köre nagyszerű, európai hírnévre szert tett együttese, mely 43 ponttal s kolosszális, 147:10 goalaránnyal biztosan nyerte a bajnokságot. Nagyszerű eredményt ért el a F.T.C. kiváló csapata, mely váratlanul, nagy küzdőképességről téve tanuságot a II. helyet foglalta a III.-nak helyezett Törekvés S.E. előtt. A helyezések végleges sorrendje a következő volt:

	Egylet	Győz	Eldönt.	Veszt.	Adott	Kapott	Pont
1	MTK	21	1	—	147	10	43
2	FTC	14	3	5	42	22	31
3	Törekvés	12	6	4	45	25	30
4	Vasas	11	5	6	37	26	27
5	UTE	9	6	7	39	41	24
6	III. ker. TVE	9	5	8	25	38	23
7	„33“ FC	8	3	11	35	35	19
8	BAK	5	6	11	24	42	16
9	BTC	5	4	13	20	58	14
10	MÁV	4	5	13	25	77	13
11	Kispest	2	8	12	26	48	12
12	MAC	3	6	19	26	69	12

A II. a) osztályban nagy harcot vívott a 3 elsőnek helyezett csapat, a T.T.C., Testvériség és N. S. C. A győzelem pálmáját a T.T.C. ragadta magához. Itt a helyezések a következőképpen alakultak:

1	TTC	15	2	3	38	12	32
2	Testvériség	13	4	3	58	23	30
3	NSC	11	5	4	34	19	27
4	Főv. T. Kör	12	2	6	40	18	26
5	ETC	8	4	8	26	38	20
6	OTE	6	4	10	26	40	16
7	URAK	3	8	9	25	32	14
8	Megyer	4	6	10	20	28	14
9	Festők	6	2	12	19	38	14
10	Nyomdász	4	5	11	19	37	13
11	Előre	5	4	11	25	45	12
12	BKVT						

A II. b) osztály bajnokságát az U. T. S. E. nagy fölénnyel nyerte meg a B. S. E. előtt; az egyesületek helyezési sorrendje a következő volt:

1	UTSE	18	4	—	67	16	40
2	BSE	13	5	4	38	19	31
3	EMTK	11	5	6	29	26	27
4	Zugló	12	2	8	38	26	26
5	UMTE	10	2	10	25	32	22
6	FIAK	10	2	10	32	15	22
7	VAC	8	2	12	29	37	18
8	MFC	7	4	11	29	44	18
9	BLK	7	9	12	29	28	17
10	NTC	5	5	12	14	37	15
11	JSC	6	6	10	16	28	14
12	Hoffherr	2	4	5	10	15	8

A III. a) osztályban a Famunkások szinei jutottak első helyezéshez, s ezzel a bajnoki címhez; erős küzdelmet kellett vívniok a Palotai Egyetértéssel, mely csak 1 ponttal szorult a második helyre:

1	Famunkások	12	2	2	54	12	26
2	P. Egyetértés	11	3	2	38	16	25
3	ULK	9	2	5	27	19	20
4	ELAC	8	4	4	36	21	18
5	OFK	7	2	7	21	23	16
6	TSC	8	3	5	19	15	15
7	RAFC	5	—	10	30	40	10
8	ULI	2	1	12	9	33	1
9	Postás	—	1	15	11	66	—

A III. b) osztály bajnoka a Vérhalmi F. C. lett. Itt a sorrend a következő volt:

1	Vérhalom	7	3	—	27	8	17
2	Wekerletelep	7	1	2	31	5	13
3	TSK	4	3	3	9	13	11
4	E. Törekvés	3	3	4	16	27	9
5	Csepeli TK	2	1	7	10	20	5
6	Siketnéma SC	—	3	7	10	30	3

Az elért helyezések alapján az első osztályból kiesett MAC. helyét a TTC. foglalta el, mely a TTC. – UTSE. osztályozó mérkőzést nyerte meg. A III. a) és b) győztesei a Famunkások és Vérhalom, valamint a máso-

diknak helyezett Wekerletelepi S. C. a II-od osztályba kerültek.

Az ifjúsági mérkőzések két paralell csoportban folytak le s a csoportok győztesei a M. T. K. és B. E. A. C. ifjúsági csapatai lettek. A kettejük között megtartott döntő küzdelem az M. T. K. ifjainak győzelmével végződött s ezzel megnyerték a Törekvés Sport Egylet által felajánlott serleget. A csapatok helyezése a következő volt:

A) csoport:

1. MTK	32 pont	6. 33-as FC	13 pont
2. OTE	20 „	7. UTE	13 „
3. Vasas	19 „	8. MÁV	11 „
4. Törekvés	14 „	9. BAK	6 „
5. III. ker.	14 „		

B) csoport:

1. BEAC	27 pont	6. NSC	12 pont
2. Testvériség	27 „	7. FIAK	9 „
3. Nyomdász	24 „	8. EMTK	6 „
4. UTSE	17 „	9. JSC	3 „
5. TTC	15 „		

Az 1918/19. évre kiírt hadibajnokságokra benevezett 59 egylet beosztása, de különösen az I. osztályból való kiesés kérdése élénk vitára adott alkalmat s ebben a M. F. C.

felebbezése révén a t. Közgyűlés fogja az utolsó szót kimondani.

A csapatokat a tanács a következőképen osztotta be :

I. osztály: 1. MTK, 2. FTC, 3. Törekvés, 4. Vasas, 5. UTE, 6. III. ker., 7. „33“FC, 8. BAK, 9. BTC, 10. MÁV, 11. Kispest, 12. TTC.

II. a) osztály: 1. Testvériség, 2. NSC, 3. Főv TKör, 4. ETC, 5. OTE, 6. Festők, 7. URAK, 8. Megyer, 9. Nyomdász, 10. Előre, 11. Famunkás, 12. BKVT.

II. b) osztály: 1. BSE, 2. EMTK, 3. Zugló, 4. FIAK, 5. UMTE, 6. MFC, 7. JSC, 8. VAC, 9. NTC, 10. Vérhalom, 11. Wekerletelep, 12. UTSE.

III. a) osztály: 1. Pal. Egyetértés, 2. ELAC, 3. ULK, 4. OFK, 5. TSC, 6. RAFC, 7. ULI, 8. Postás, 9. BEAC, 10. FSC, 11. Ékszerész, 12. Pénzintézet

III. b) osztály: 1. Efalvai Törekvés, 2. TSK, 3. Siketnéma, 4. KAOE, 5. Attila, 6. Főv.TC, 7. Főv TE, 8. Pestujhely, 9. Globus, 10. VAOE „Ajax“, 11. Cipőfelsőrészkesztők.

Feltűnő, hogy az első osztályból kiesett M. A. C. nem vett részt a bajnoki küzdelmekben.

Beosztásukat sérelmesnek találván, nevezésüket visszavonták: a B. E. A. C., F. S. C. és K. A. O. E.

Az őszi hadibajnoki forduló zavartalan lebonyolítását a kedvezőtlen időjárás és a spanyoljárvány miatti zárlat kedvezőtlenül befolyásolta, úgy hogy a II. és III. osztályban több mérkőzés nem volt megtartható s tavaszra maradt. Megemlítendő a F. T. C. nagyszerű szereplése, melynek eredményeképpen veretlenül fejezte be az őszi idényt s 1 ponttal megelőzve a M. T. K -t, a hadibajnokság élére került.

A mérkőzések indokolatlan lemondásának tilalma határozottan üdvösnek és jótékony hatásnak bizonyult, mert elejét veszi annak, hogy egyes clubok csak statiszta-szerepet játszanak s mérkőzéseik gyakori lemondásával a reális végeredményeket befolyásolják. Az indokolatlan lemondások tilalma tehát a jövőben fentartandó volna, mert a bajnokságok értékének emelését sikeresen támogatja.

A szövetségi díjmérkőzéseket már kevesebb egyesület játssza le s inkább barátságos mérkőzéseket tartanak egyesületeink, legtöbbször csak azért, hogy igazolatlan játékosokat foglalkoztassanak. Ezen évtizedes szokás, talán mondanunk sem kell, helytelen s a szövet-

ségi díj értékének teljes devalvációjára vezetett. Az új fegyelmi szabályzat tiltó paragrafusai a jövőben már nem engedik meg az igazolatlan játékosok szerepeltetését s így remélhetőleg az egyesületek is komolyabban fogják a szövetségi díjmérkőzéseket venni.

Az ifjúsági mérkőzések állandóvá tétele céljából egy régi óhaját teljesítettünk akkor, midőn ez évben első ízben irtuk ki az ifjúsági bajnokságot. Ezzel nagy lépést tettünk előre az ifjúsági labdarugó sport fejlesztése érdekében s hisszük, hogy a normális viszonyok beállta után oly nagy vetélkedés fog megindulni az ifjúsági bajnokságokért, amely áldásos hatását messzi kihatóan fogja éreztetni.

A vidék sportjának emelése érdekében is megragadtunk minden rendelkezésünkre álló eszközt, hogy a háboru előtt oly szépen fellendült vidéki sportéletet a régi vágányokra tereljük. E téren az elmúlt évhez képest örvendetes javulást állapíthattunk meg. Nemcsak a bajnokságba benevezett egyesületek számának növekedése jogosít fel ennek konstatálására, hanem az az abszolút értékben kifejezésre jutott fejlődés is, mely a fővárosi egyleteknek a vidéki egyesületekkel tartott mérkőzések eredményeiből kifejeződött. Főleg a meghonosított

fővárosi és vidéki kerületek között megtartott válogatott mérkőzések adtak nagy lendületet a vidéki sportnak; különösen kiemeljük ezen válogatott mérkőzések nagy propagáló erejét s azt a nagy erkölcsi értéket, amit ezen mérkőzések az illető vidéki város sportéletében jelentenek. Ahol a szövetség csapata vidéken szerepelt, a legfelsőbb politikai és közigazgatási hatóságok fejei mindenütt megjelenésükkel tüntették ki a mérkőzéseket, tiszteletdíjakat adományoztak; általában a footballsportnak és szövetségünknek oly foku megbecsülését tapasztaltuk, ami nemcsak a hála érzetét váltja ki belőlünk, hanem őszinte örömünket is afelett, hogy évtizedes küzdelmünk nem volt hiábavaló, mert a footballsport diadalmas térfoglalását, nagy népszerűségét és ami a legfontosabb, mint testnevelési tényezőnek megbecsülését elértük.

A vidéki sport emelkedésének jele a nyugat-magyarországi kerületnek azon ujitása, hogy a körzetébe tartozó egyesületeket az általuk képviselt játékerő figyelembe vételével két osztályba sorozta. Maguk az érdekelt egyletek kívánták ezt, mert belátták, hogy ez a rendszer elégíti ki legjobban a sportszerű érdekeket s a kiesés és előbbrejutás lehetőségei a legintenzívebb sportolásra serken-tenek.

A kerületek lényegesen megerősödtek nemcsak erkölcsi sulyban, de anyagilag is, amiben jelentős része volt a válogatott mérkőzések páratlan sikerének.

Az elmúlt évben már 5 vidéki kerület működött teljes autonómiával, az 5 közül azonban jelenleg három — a nyugati, déli és erdélyi — megszállott területen van s így ezek működésükben az utóbbi időben megbénultak. Az egyes kerületek működését rövid körvonalakban ismertetjük a t. Közgyléssel.

1. *A pestvidéki kerület* bajnoki mérkőzései az 1917/18. bajnoki évben szép sikerrel folytak s nagy érdeklődés előzte meg a bajnokságot eldönteni hivatott Kecskeméti AC és Szolnoki MÁV mérkőzést. A mérkőzés az utóbbi váratlanul nagy (8:1) goalarányu győzelmével végződött s ezzel a Szolnoki MÁV a kerület bajnokságát megnyerte. Második a Kecskeméti AC lett.

Az 1918/19. évben a nevezések emelkedése folytán a kerület csapatait két alosztályba osztotta s így bonyolítják le bajnoki mérkőzéseiket. A kecskeméti alosztályban a KTE, Monori SE, Szolnoki MÁV és Vecsési IMTK; a váci alosztályban: a Váci SE, Váci Vas és fémm., Péceli AC, Rákosligei AC és Rákoscsabai ETK került.

A kerület ügyeinek intézése Dr. Szóba Lajos, majd Csetneki Károly előadók gondjaira volt bízva s az a körülmény, hogy az ügymenet zavartalan volt, dicséri legjobban az előadók agilitását és ügyszeretetét. A kerület válogatott csapata június 2-án játszott a budapesti válogatottal; a mérkőzés a budapestiek 5:2 arányu győzelmével végződött.

2. Az *északmagyarországi kerület* sportéletének fejlődése a legszembetűnőbb, ami főleg Sárossy Lajos volt kerületi előadó érdeme, mert az eddig pihenő egyesületeket sikerrel ösztönözte a sportolás megkezdésére. Ennek eredményeképen az 1917/18. évi 4 résztvevővel szemben a 1918/19. évi bajnokságban már 8 egyesület nevezett be. Sajnos az események forgataga, a cseh megszállás a kerület egy részét elválasztotta szövetségünk-től, de bizton hisszük, hogy nem véglegesen. Az 1917/18. évi bajnokságot a Diósgyőri Vasgyári TK nyerte meg; második a Miskolci MTE lett.

A VI/23-án megtartott budapesti és kerületi válogatott mérkőzésből a budapesti kerület került ki győztesként 3:1 arányban.

Az 1918/19. évben a következő egyesületek vesznek részt a bajnokságban: Miskolci MTE, Nyiregyházai TVE, Debreceni Vasutas, Losonci TK, Ruttkai TC, Diósgyőri VTK,

Diósgyőri AC. Az őszi forduló a forradalmi események és főleg a cseh megszállás következtében befejezhető nem volt.

3. Az *erdélyrészi kerület* ez évben nyerte vissza a háboru eleje óta szünetelő autonómiáját. Erőteljes sportélet azonban nem fejlődhetett ki, mert e kerületnek egymástól aránylag távol fekvő egyesületei a nehéz közlekedési viszonyok miatt nem vehettek részt a bajnokságban. A kerület életét az általunk rendezett propaganda-mérkőzés indította meg, ennek hatása alatt alakult újra a kerület. A mérkőzés a budapesti csapat 7:0 arányu győzelmét hozta meg.

Az 1918/19. évben 4 egylet nevezett be.

4. A *délmagyarországi kerület* sportműködését a legteljesebb elismerés illeti meg, mert a háborus nehézségek ellenére olyan élénk sportéletet teremtett meg a kerület minden dicséretre méltó vezetősége, melyről őszinte örömmel és legteljesebb elismeréssel kell a t. Közgyűlés előtt megemlékeznünk. Nagy része van ebben a szép munkában Jakobi Arnold szövetségi alelnöknek, Plichta Béla kerületi elnöknek és Steinhübel Zoltán kerületi előadónak.

Az 1917/18. évi kerületi bajnokság birtokába a Temesvári MÁV Kinizsi SE jutott; második a Szegedi AK lett.

Az 1918/19. évben a benevezett 10 egyelet a kerület két alosztályba osztotta be: a nyugatiban az Aradi TE, az Aradi MTE, Szegedi AC, Temesvári Kinizsi; a keletibe: a Szabadkai SE, Szabadkai MTE, Szabadkai TC, Bácska Szabadkai AC, Szegedi TK, Bajai SE jutott. Ezenkívül kiirt a kerület a II. csapatok részére szövetségi dijmérközést, további ifjusági mérközéseket is rendez.

A budapesti válogatottak 6:1 arányu gyözelmet arattak a kerületi válogatottak felett.

5. *A nyugatmagyarországi kerületben is állandó élénk sportélet folyt, melyet sürün tarkítottak az osztrák csapatokkal megtartott nemzetközi mérközések.*

Az 1917/18. évi bajnoki címet a Györi ETO küzdötte ki magának szivós versenytársai közül; második helyre a Pozsonyi TE került.

Mint már említettük az 1918/19. évi bajnokságot az erőviszonyok szerint megállapított 2 osztályban bonyolítják le. Összesen 11 csapat nevezett be s ezeket a következőképpen osztotta be a kerület.

I. osztály: PTE, Györi ETC, Tatabányai SC, Szombathelyi SE, Komáromi FC és Soproni AC.

II. osztály: Dunántuli AC, Magyaróvári Vasas, Pozsonyi Törekvés, Pozsonyi Vasas, Pozsonyi Makkabea,

A megtartott válogatott mérkőzés a budapesti és a kerületi csapatok között 7:0 eredménnyel a budapesti csapat javára végződött.

A kerület ügyeinek intézésében Mayer Samu, Mayer Lajos és Dr. Orbán Gábor előadók buzgólkodtak és az ő tevékenységük eredménye az a rend és nyugodt fejlődés, mely a kerület sportéletét jellemzi.

Szövetségünk központi vidéki bizottsága minden lehetőt elkövetett, hogy a kerületeket a labdarugó sport előbbrevitelének munkájában támogassa. Az évi költségvetésbe 4000 koronát vettünk fel a bajnoki mérkőzések után felmerülő deficit és utazási különbözetekek megtérítése céljából.

Több egyesületet maga a szövetség részesített anyagi támogatásban. A bizottság állandó kapcsolatot tartott fenn a kerületek vezetőségével s mikor csak módjában volt, képviselője útján személyesen is megjelent a kerületekben, hogy azok működését irányítsa. S hogy a központi vidéki bizottság munkája nem volt hiábavaló, mutatják a már ismertetett eredmények.

Az év folyamán állandó megbeszélések, tervezgetések tárgyát képezte az oly égetően fontos *birókérdés*. A Magyar Footballbirák Testülete, mely fennállásának első évét töltötte be a lefolyt esztendőben, dicséretes

elevenességgel látott hozzá a biráskodás ügyével összefüggő kérdések napirendre hozásához. Hogy látható eredmény még eddig elérhető nem volt, az nem rajta mulott. Éppen a kérdés megoldhatóságának nehéz volta teszi érthetővé azt, hogy sikert rövid időn belül elérni aligha lehet; mert 2 évtizednek helytelen rendszerrel felépített várát máról-holnapra átalakítani nem lehet. De a multak hibáin okulni s a szerzett tapasztalatok alapján új irányt szabni a bírónevelésnek és bíróképzésnek: létkérdése a Footballbirák Testületének.

Bíróképzésünk eddig teljesen elhibázott volt. A bírák bizottsága a multban a birói vizsgáknál az elméleti tudásra fektette a fősúlyt, emellett a gyakorlati képességet figyelembe nem vette s csak az elméleti vizsgák eredménye alapján képesítette a bírókat. Elismerjük az elméleti tudás fontosságát, de a gyakorlati százszoza fontosabb s amig a képesítés megadását nem fogják a jelölt gyakorlati tudásához kötni, addig szó sem lehet a birói kar feljavításáról. Szabálymagyarázó és vitaestéket kell rendezni, hogy minden kétes kérdés kellő megvilágítás után egységesen döntessék el. Az eddiginél több bírót kell állandóan foglalkoztatni, mert csak a folytonos gyakorlat élesitheti a tudást.

A bírák tanácsa az eddigi bírófelkérési rendet a korlátlan bíróküldés életbeléptetésével óhajtja felcserélni. Ez ügyben az igazgatótanácsnak még nem volt alkalma állást foglalni, kétségtelen azonban, hogy a döntés e kérdésben nehéz lesz. Az egyesületek nem szívesen adják ki kezükből a bíróválasztás jogát, bár ennek a jognak gyakorlása nem sokat jelent, mert végeredményben választott bíró sem jobb a küldött bírónál, mint ahogy a küldött bírónak sem kell feltétlenül rosszabbnak lennie amannál. Morális szempontból kétségtelenül a feltétlen bíróküldés az indokoltabb, mert a bírókat teljesen függetlenné teszi az egyesületi intézőktől.

A szövetség szerveinek munkáját alábbiakban ismertetjük:

* * *

A szövetség élén a lefolyt évben ismét Dr. Füzessey Zoltán állott; mint társelnök és egyben ügyvezető, Oprée Rezső irányította a szövetség kormányát. Segítőtársai voltak e munkában Bíró Dezső, Dr. Csányi József, Fischer Mór, Havas Lajos, Herendi Artur és Zsoldos Károly alelnökök, kik közül Bíró Dezső a fegyelmi és gazdasági, Dr. Csányi József az intéző-, Fischer a nemzetközi, Havas a bíró-, Herendi a központi-vidéki és sajtó-, Zsoldos az ifjusági bizottság elnöke.

volt. A vidéki alelnöki állásokat Jakobi Arnold és Mohácsy Lajos töltötték be. Főtitkár: Tibor Lajos, titkár: Sebők Ármin, ügyész: Dr. Ládai Győző, pénztáros: Minder Frigyes, ellenőr: Dr. Benedek Szabolcs, könyvtáros: Dr. Buocz Gyula és háznagy: Herzog Ede volt.

Ugy az elnökségre, mint a tisztikarra a nehéz idők sok és terhes feladatot róttak és bizonyos, hogy ügyszeretetük és sportérzékük mindig megtalálta a kellő utat, melyen az áldatlan viszonyok között haladniok kellett.

Az *igazgatótanács* a lefolyt évben a labdarugó sport általános ügyeinek előbbrevitelében zavartalanul működhetett, mert az alapszabályok az eddigi tevékenységét leginkább elfoglaló felebbezéseket hatásköréből kivonták; főleg a nemzetközi mérkőzések ügyei, az egyesületek osztályozása, a büntetőszabály-tervezet és gazdasági természetű ügyek szerepeltek napirendjén.

A *felebbezési tanács* a hozzáfűzött vára-kozásoknak teljes mértékben megfelelt. A hozzá felebbezés útján került ügyek alaposan megvizsgáltattak, gyakran új tárgyalásra utaltattak, általában mindig gonddal és lelkiismeretességgel döntött minden felebbezés sorsa felett.

A bizottságok rengeteg anyagot dolgoztak fel. Mindamellett nem hagyhatjuk észre-

vétel nélkül azon sajnálatos tény, hogy a bizottsági tagok egy része távo! tartotta magát az ülésektől, úgy hogy igen gyakran határozatképtelenség miatt nem lehetett érdemleges ülést tartani. Nem hihetjük, hogy érdeklődés vagy úgyszeretet hiányának volna az eddig soha nem tapasztalt mértékben előfordult mulasztás betudandó; inkább azt szeretnők hinni, hogy a korai záróra, a helyi közlekedési viszonyok, a járvány és a forradalmi események éreztették ekként kedvezőtlen hatásukat.

Az *intéző bizottság* működését a gombamódra szaporodó, járványszerűen növekvő óvások tömege teljesen lekötötte; soha annyi óvás nem érkezett be, mint a lefolyt évben, emiatt a bizottság sem nyári, sem téli szünetet nem tarthatott.

A bizottság a békeidőre leendő átmenet s az új beosztások kérdésében az egyesületek kívánságainak és terveinek meghallgatása céljából ankétet tartott; véglegesen kialakult tervezetet azonban nem terjesztett a tanács elé, miután az új beosztás ügye csak a lefolyt év végén, a háboru befejeztével nyert aktualitást s így ebben a nagyfontosságú kérdésben való döntést az új igazgatótanácsra kívánja bízni.

A szövetség *gazdasági helyzete* a lefolyt

évben általában elég kedvezően alakult. Csak az elmaradt magyar-osztrák mérkőzés érintette kedvezőtlenül pénzügyi helyzetünket, s ha a közel jövő politikai viszonyai s a közlekedési mizériák a válogatott mérkőzések tavaszi sorozatát nem fogják lehetővé tenni — legfőbb anyagi forrásunktól elesve — súlyos anyagi viszonyok közzé juthat szövetségünk. Kedvezőtlené teszi a helyzetet a válogatott mérkőzések után fizetendő jelentékeny vigalmi adó, valamint az a körülmény, hogy a nagy drágaság az adminisztrációs terhek, a lakbér, a fűtési, világítási költségek óriási emelkedése révén is érezteti súlyát. Az intenzív sportélet szükségszerűen megnövesztette a szövetség ügyforgalmát s ennek egyensúlyban tartásához megfelelő számu adminisztratív erőre szükség van. Helyiségünk napról-napra tanács- és bizottsági ülések s egyéb sportcélokat szolgáló értekezletek színhelye, hivatalos helyisége az I. L. Sz.-nek s azonkívül helyet adtunk a középiskolai footballmérkőzéseket rendező intézőségnek is. Ily körülmények között nem csoda, ha a fentebb említett költségek messzi túllépik az eddigi határokat; ezek csökkentésére a mai kedvezőtlen viszonyok mellett gondolni sem lehet.

Helyiségeink amellet már elégtelenek; a

bizottságokat nem tudjuk elhelyezni, a bizottsági előadóknak nincs alkalmas termük, hol munkájukat zavartalanul végezhessek. Ez a helyzet sokáig már nem tartható fenn a sport ügyeinek sérelme nélkül. Főleg ez indította a gazdasági bizottságot azon javaslatának megtételére, hogy egy házalap létesíttessék. Ez meg is történt s hogy mennyire fontos, hogy egy ilyen nagy szervezettél bíró szövetség saját otthont teremtsen magának bizonyítja az, hogy a lakáshivatal szövetségünk helyiségeit elrekvirálta. A kiköltözésre szerencsére nem került a sor, mert a határozatot megfelebbezván, a rekquirálást kimondó rendeletét a lakáshivatal megsemmisítette. A háborus évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a szövetségnek bizonyos tőkét kell gyűjtenie, hogy minden körülmények között helyét meg tudja állani s ne jusson mindjárt anyagi zavarokba, ha egy válogatott mérkőzése — ami különben bármikor előfordulhat — elmarad.

Ez évben sem vontuk meg támogatásunkat a jótékony céloktól. A Szurmay-alapra 1533 kor. 52 fillért, a háborus jótékonyági alapra 6212 kor. 14 fillért fordítottunk. A Stobbe-alapra 299 kor. 80 fillér jutott, mely összeg főleg Fiedler Konrád és néhány bírótársának e célra felajánlott birói díjából került ki.

Egyesületeinket labdával s pénzzel és utazási költségek megtérítésével is segélyeztük s csak labdákra 1500 koronát fordítottunk.

Hadikölcsönt az elmúlt évben 10.000 koronáért jegyeztünk, ebből 5000 koronát a Magyar kupa-alap részére.

A *központi vidéki bizottság* ez évben ugyancsak kivette részét a munkából, mert mint a vidéki egyletek működésének ismertetésénél jeleztük, minden lehetőet elkövetett, hogy a vidék sportját a letargiából felébressze. S hogy ez sikerrel járt, az főleg *Herendy Artur* bizottsági elnök és *Vargay Sándor* előadó érdeméül tudható be.

A *játékfegyelmet ellenőrző bizottság* munkával bőven volt ellátva. A lefolyt év eseményei továbbra is ama meggyőződésünk igazsága mellett tanuskodnak, hogy csak drákói szigorral tartható fenn a nélkülözhetetlen fegyelem. Enélkül hiába épít a szövetség, hiába küzd és agitál a vezetőség a labdarugó sport népszerűsítése érdekében, mert egy esztendőnek minden építő munkáját rombadönti néhány fegyelmezetlen játékos garázdálkodása. S ez sajnos nem volt ritka eset. Ugy véljük, hogy a tanács által elfogadott fegyelmi szabályzat szigorú pontjai hasznosaknak fognak bizonyulni, mert a játékos előtt nem lesz közömbös az, ha előre tudja,

hogy játékosársa vagy a bíróval szemben elkövetett tettelegesség örökre szóló eltiltást von maga után.

A *bíró-testület* új tisztikara nehéz körülmények között vette át a testület vezetését. A testület kebelében a bírók bizottságán kívül megalakult a vizsgáztató bizottság is. A bírói bizottság rendezett egy hat hétig tartó előkészítő akadémiát, amelyet kb. hatvanan látogattak rendszeresen. A fővárosban az elmúlt évben négyszer, vidéken szintén négyszer volt bírói vizsga. A bírák tanácsa elkészítette saját szabályzatát, melyet a M. L. Sz. tanácsa jóváhagyott. Javaslatot készített a bíróküldésről és a bírói díjak fölemeléséről, de ezeket a M. L. Sz. tanácsa még nem tárgyalta.

A *válogató-bizottság* munkáját kifogástalanul látta el s legfőbb dicséretéül munkájának az az eredménye szolgálhat, hogy válogatott mérkőzéseinket mind megnyertük. Részesese ennek a sikernek *Fehéry Ákos* szövetségi kapitány is, ki nagy hozzáértéssel és buzgósággal látta el nehéz tisztét.

A *nemzetközi bizottság* tevékenységét már ismertettük ; bizonyos, hogy a jövőben ennek a bizottságnak lesz a legfontosabb feladata : helyreállítani és tovább ápolni azt a jó viszonyt, mely a külföldi szövetségekkel való

érintkezésünket mindig jellemezte s amire mindig súlyt helyeztünk.

A *sajtóbizottság* — mint új szerv — a nehéz viszonyok között nem talált tevékenységi kört; hatásköre a normális időkre van szabva; a nagy események mellett a sport alig jutott szóhoz a sajtóban, s ha igen, abban mindenesetre részük volt a sajtóbizottság tagjainak.

Fontos missziót töltött be az *ifjúsági bizottság*. Az ifjúsági labdarugó sport fejlesztésének elsőrangú feladatát mélyen átérezve, szeretettel munkálkodott e cél érdekében s a kiírt ifjúsági bajnoksággal kapcsolatos adminisztratív munkát lelkiismeretesen látta el. Egy válogatott mérkőzést is rendezett, amely a svájci nemzetközi mérkőzés előtt folyt le. E mérkőzésen a M.L.Sz. ifjúsági csapata állott az I.L.Sz. válogatottjaival szemben; a mérkőzés 3:3 arányban eldöntetlenül végződött.

* * *

A lefolyt évben a tisztikarban, igazgatótanácsban és bizottságokban következő személyi változások fordultak elő:

Herzog Ede háznagyot hivatása állandó tartózkodásra Bécsbe szőlította s ezért lemondott tisztéről. *Herzog Ede* a labdarugó sport régi, nagy érdemeket szerzett munkása,

akinek lemondását és Budapestről való távozását őszinte sajnálattal vette tudomásul a tanács, amely tevékenységéért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Helyettesítésével *Minder Frigyes* bizatott meg.

Az alapszabályok 49. §-a értelmében *Halácsy Endre* és *Ungár Gábor* tanácstagsága megszűnván, helyükbe *Krausz Jenő* és *Frigyessy Sándor* póttagok hivattak be.

Az év elején megválasztott bizottságokban is voltak változások, nevezetesen: az intézőbizottságba *Ungár Gábor* helyébe *Sternfeld Jaques*, a játékfegyelmet-ellenőrző bizottságba *Löwenrosen Károly* helyébe *Szamek Zsigmond*, a válogatóbizottságba az elhunyt *Lipovecz Géza* helyébe *Neuwelt Emil* és az ifjúsági bizottságba *Halácsy Endre* helyébe *Kertész László* került.

Fájó szívvel kell megemlékeznünk az elhunyt *Lipovecz Gézáról*, ki szövetségünknek egyik számvizsgálója s a válogatóbizottságnak tagja volt. Szerénysége, szolgálatkészsége, egyenes jelleme csak jóbarátokat szerzett neki; a sporttársadalom őszinte és mély részvéte kísérte örök nyughelyére.

A kérlelhetetlen spanyoljárványnak esett áldozatul a többszörös válogatott játékos, a M. T. K. kiváló tagja, *Knapp Miksa*. Ifjukora legszebb virágában kellett itthagynia szeret-

teit, klubját s a labdarugó sportot, melynek kiváló reprezentánsa volt.

Mindkét halott temetésén képviseltettük magunkat s ravatalukra a szövetség koszoruját helyeztük el hálánk örök jeléül.

* *
* *

Jelentésünk befejezéséül néhány általános adat felsorolásával kívánunk szövetségünkéről áttekinthető képet nyújtani. Tagegyesületeink száma a múlt évihez képest eggyel csökkent; felvételre egy egyesület, a Cipőfelsőrészkészítők S. C., ezzel szemben feloszlott kettő, a Csepeli T. K. és a B. L. K.

A Terézvárosi S. K. nevét Husiparosok S. C.-re, a Famunkások F. C. pedig Munkás T. E.-re változtatta.

A 221 tagegyesület közül budapesti és pestkörnyéki volt 85, vidéki 136. A budapesti és pestkörnyéki egyesületek közül 74 (62)*, a vidékiek közül 49 (32), összesen tehát 123 (94) működik. A budapesti és pestkörnyéki egyesületek a folyó évben 1429 (974) mérkőzést tartottak; egy játéknapi átlagosan 35 (24) mérkőzés jutott; az 1429 mérkőzést 120 bíró vezette le. Igazolt játékosaink száma a múlt évi 27.912-ről 31.229-re emelkedett. A beiktatott ügyiratok száma 3207 (2395) volt.

Jelentésünkben főbb vonásokban ismertettünk minden említésre érdemes eseményt, mely a lefolyt év történelméhez tartozott.

Tevékenységünk minden mozzanata nyitott könyvként áll a t. Közgyűlés előtt. Ugy érezzük, hogy nem végeztünk hiábavaló munkát, s ennek tudatában nyugodt lelkiismerettel kérjük a t. Közgyűléstől a felmentvény megadását.

Az igazgatótanács nevében:

Tibor Lajos s. k.

főtitkár.

*) A zárjelben lévő számok az 1917. évre vonatkoznak.

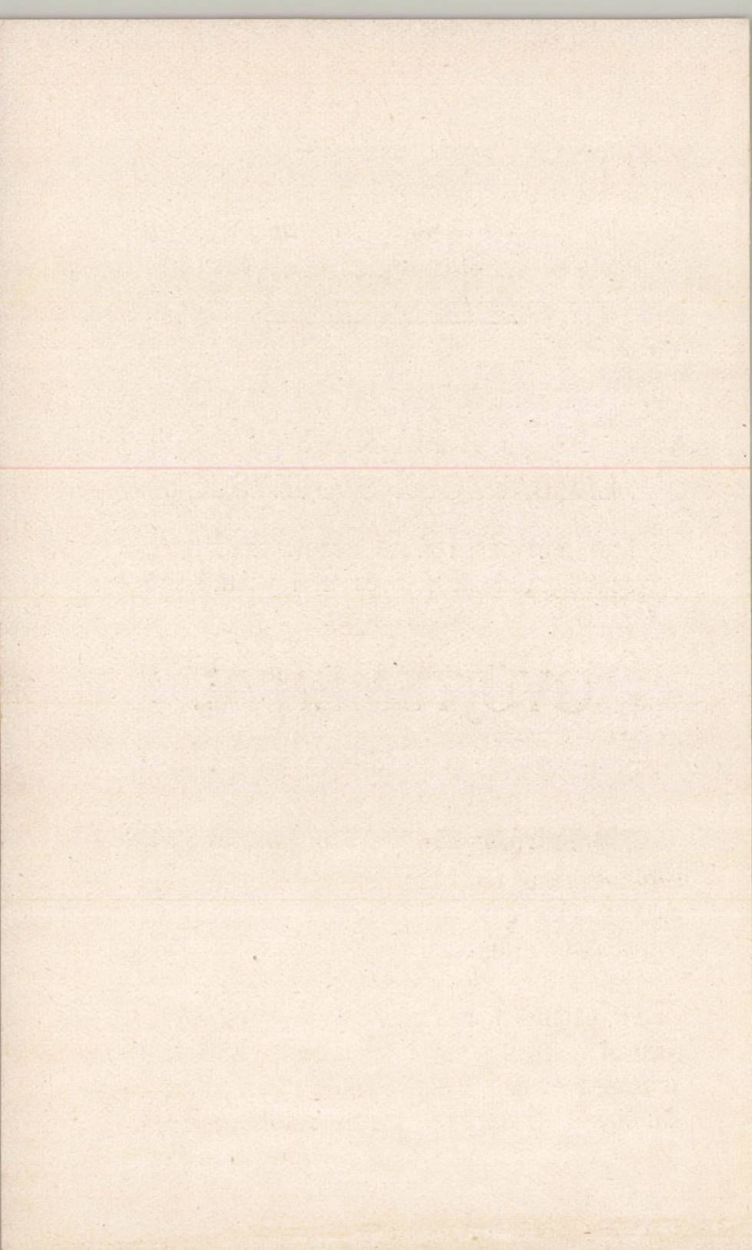
FÜGGELÉK:

A MAGYAR LABDARUGÓK SZÖVETSÉGE

igazgatótanácsa által hozott szabályok,
szabálmódosítások és elvi jelentőségű
döntvények

GYÜJTEMÉNYE.

1918 február 16-tól 1919 január 31-ig.

*Az igazgatótanács 1918 április 26-iki
ülésén hozott határozat:*

Az intézőbizottság, tekintettel a magas
mész-árakra, a pályák meszelési költségét
8 koronáról 12 koronára emelte fel.

* * *

Az 1918. évi költségvetésbe a vidéki egy-
letek segélyezésére beállított és engedélyezett
4000 korona az utazási különbözetekre a kö-
vetkezőképpen fordítandó:

A szövetség a hadibajnokságban részt-
vevő egyesületek utazási költségeinek men-
tesítésére csakis deficit esetén, maximálisan
az 1917. évi kedvezményes fél második és
az új tarifa szerinti egész harmadik osztályai
közötti különbözetet téríti meg.

Ha a mérkőzésből eredő deficit keve-
sebb, mint a fent említett különbözet, úgy
csak a tényleg felmerült deficit térítettik meg.
E célból mindig a rendező (pályaválasztó)
egyesület tartozik ellenfelének utazási költ-
ségeit fizetni. A mérkőzés bevételeiről és ki-
adásairól pontos és hiteles elszámolást kell
készíteni és az utazási különbözetet sürgős
kiutalása céljából a mérkőzéstől számított

3 nap alatt a kerületi előadónak be kell küldeni. A kerületi előadó az elszámolást felülvizsgálva, annak hitelességét igazolja és tartozik haladéktalanul a központi vidéki bizottságnak beküldeni.

Nem téríti meg a szövetség a bajnoki mérkőzés után járó utazási különbözetet, ha a mérkőzést rendező egyesület a mérkőzés napjától számított 14 napon belül a felmerült különbözetet hiteles elszámolás beküldése mellett nem kérelmezi.

Az¹ igazgatótanács 1918 május 24-iki ülésén hozott határozat:

A 10⁰/₀ vigalmi adóból a befolyó összegnek egyik fele a szövetségnek szolgáltatandó be s ebből fedezendő az évi átalány, míg a másik fele az egyesületeké marad; a vigalmi adó csak ott szolgáltatandó be, ahol I. oszt. csapat is játszik; ha valamely mérkőzés deficittel végződik, vigalmi adó nem fizetendő.

* * *

Kimondta az igazgatótanács, hogy ezen-tul a válogatott mérkőzések jövedelméből a „Szövetségi házalap“ javára 10⁰/₀-ot levon, valamint a „Szurmayer-alap“ támogatására a MLSznek járó részesedésből 20⁰/₀-ot ad.

Az igazgatótanács 1918 augusztus 23-iki ülésén hozott határozat:

Az igazgatótanács a vidéki kerületi bajnokságok szabályzatának 8. és 9. §§-ait következőleg módosította:

8. §. Az utazó fél az utiköltségen és az ellátáson (élelmezésen) kívül más költséget nem számíthat fel. A pályával kapcsolatos kiadások, valamint a bíró költségei, mindig a rendező fél által fedezendők.

9. §. A mérkőzések — ha csak a mérkőző egyesületek között kölcsönös megegyezés alapján más megállapodás nem jött létre — rendszerint közös haszonra és közös veszteségre rendezendők. Amennyiben kölcsönös megegyezés folytán ettől eltérő megállapodás létesült, ezen megállapodás az egyesületek között mindkét fordulóra kötelezők.

Az ellátás (élelmezés) költségei átalányösszegben határozatnak meg. Ezen átalányösszeget, mely egyuttal minden esetben az ellátásért (élelmezésért) elszámolható összeg maximumát képezi, a vidéki kerületi bizottságok meghallgatásával, időnként a központi vidéki bizottság állapítja meg.

Az igazgatótanács 1918 november 15-iki ülésén hozott határozat:

A december 1-től 15-ig beadott átigazolási kérelmek kezelési díját az igazgatótanács következőképen szabta meg: I. osztályu egyesületekhez szóló átigazolási kérelemnél *5 korona*, a többi egyesületekhez *2 korona*. Bajnokságban részt nem vevő egyesületek abba az osztályba számíttatnak, amelyben legutoljára szerepeltek. A kezelési díjak az átigazolási kérelem fenntartása után visszatéríttetnek.

* * *

Az igazgatótanács a felelőbeszési tanácsnak azon határozatát, hogy azon esetben, ha valamely tanácstag két vagy több egyesületnek a tagja, csak annál az egyesületnél tekinthető érdekeltnek, amelynek tagjaként került be az igazgatótanácsba, tudomásul véve, a többi bizottságokra is kiterjeszti.